

மலர்ந்த ஜீவியம்

ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஸ்ரீ அன்னை யோக மலர்

Vol. VII

Issue 9

December 2017

இம்மாத மலரில் . . .

பொருளடக்கம்

பக்கம்

ஸைப் டிவைன்	4
இம்மாதச் செய்தி	8
சாவிதரி	9
யோக வாழ்க்கை விளக்கம்.	11
பூரணயோகம் - முதல் வாயில்கள் .	14
அஜென்டா	16
The Life Divine – Outline	19
மனித சுபாவம்	22
நெஞ்சுச்குரிய நினைவுகள்	28
வாழ்க்கையை நம் வழிக்குக் கொண்டு வரும் இரகசியங்கள் .	34
அன்பர் அனுபவம்	38
அகந்தை நம் பர்சனாலிட்டியின் மேல் பிடித்த துரு	41
ஸ்ரீ அரவிந்தரின் ஆளுமீக சிந்தனைகள் - பாகம் 2	42
அன்னை இலக்கியம்	
ரூரு	46

(முன், பின் அட்டைகளைச் சேர்த்து
மொத்தம் 68 பக்கங்கள்)

கதை கட்டுரைகளில் வரும் பெயர்கள்
யாரையும் குறிப்பிடுவன அல்ல.

வருடச் சந்தா ரூ.60/-
தனிப் பிரதி ரூ.5/-

ஜீவியத்தின் ஒரை

ஏஜிஜெஃப்

புரிந்த பின்
சொல்ல
தெம்பிருக்காது.

அறிவிப்பு

டிசம்பர் 2017 இதழுடன்
சந்தா முடிவடையும்
சந்தாதாரர்கள் உடனடியாக
சந்தாவினைப் புதுப்பிக்க
வேண்டுகிறோம்.

II/1. Indeterminates, Cosmic Determinations and the Indeterminable

Page 320

Para 23

It might be objected that the supramental cognition is not the final truth of things.

The supramental plane is an intermediate step from overmind and mind.

It is a step to the complete experience of Sachchidananda.

Beyond are the greatest heights of the manifested Spirit.

Here existence would not be based on the determination of the One in multiplicity.

It would manifest solely and simply a pure identity in oneness.

But the supramental truth-consciousness would not be absent from these planes.

For it is an inherent power of Sachchidananda.

There would be a difference.

The determinations would not be demarcations.

They would be plastic, interfused, each a boundless finite.

II/1. ரிரபஞ்ச சீருஷ்டி, ரிரம்ம சீருஷ்டி

சத்திய ஜீவிய அறிவு ஒரு முடிவான சத்தியமல்ல என்ற ஆட்சேபணை எழலாம்.

சத்திய ஜீவிய நிலை தெய்வீக மனம் மற்றும் மனத்திற்கு இடைப்பட்ட நிலை.

அது சக்சிதானந்தத்தின் முழுமையான அனுபவத்திற்கு எடுத்துச் செல்லும் ஒரு படியாகும்.

ஆன்மாவின் வெளிப்பாடு அதையும் கடந்து இன்னும் சிறப்பான உயரங்களில் உள்ளது.

இங்கு சீருஷ்டி வேற்றுமையில் ஒற்றுமை எனும் நிர்ணயத்தின் அடிப்படையில் இருக்காது.

அது தூயமையான ஒன்றான ஐக்கியத்தை வெளிப்படுத்தும்.

ஆனால் சத்திய ஜீவியம் இந்நிலைகளில் இல்லாமல் இருக்காது.

ஏனெனில் அது சக்சிதானந்தத்தின் உள்ளார்ந்த சக்தி.

அங்கு ஒரு வித்தியாசம் இருக்கும்.

நிர்ணயங்கள் வரையறுத்த எல்லைகளாக இருக்காது.

அவை நெகிழ்வானதாக, ஒன்றோடொன்று பின்னிக் கலப்புறும் வகையில், ஒவ்வொன்றும் வரையறையற்றதாக இருக்கும்.

For there all is in each and each is in all radically and integrally.

There would be to the utmost a fundamental awareness of identity.

There would be a mutual inclusion and interpenetration of consciousness.

Knowledge as we envisage it would not exist.

It would not be needed as all would be direct action of consciousness.

The direct action would be in being itself, identical, intimate.

It would be intrinsically self-aware and all-aware.

But still relations of consciousness would not be excluded.

There would be relations of mutual delight of existence.

There would be relations of self-power of being with self-power of being.

These highest spiritual planes would not be a field of blank indeterminability.

They would not be a vacancy of pure existence.

Contd...

ஏனெனில் அங்கு அனைத்தும் ஒவ்வொன்றிலும் மற்றும் ஒவ்வொன்றும் அனைத்திலும் தீவிரமான பூரண நிலையில் இருக்கும்.

அங்கு அதிகபட்சமாக, ஜக்கியத்திற்கான அடிப்படையான விழிப்புணர்வு இருக்கும்.

அங்கு பரஸ்பர சேர்க்கை மற்றும் ஜீவியத்தின் ஊட்டுவல் இருக்கும்.

நாம் கருதும் அறிவு அங்கு இருக்காது.

அங்கு ஜீவியத்தின் நேரடிச் செயலாக அனைத்தும் உள்ளபடியால் அவ்வறிவு தேவைப்படாது.

நேரடிச் செயல் ஜீவனினுள், அதன் ஜக்கியத்தில், நெருக்கமான நிலையில் நடக்கும்.

அது சுய அறிவு மற்றும் முழு அறிவை உள்ளார்ந்து பெற்றிருக்கும்.

இருந்தாலும் ஜீவியத் தொடர்புகள் விலக்கப்படாது.

அங்கு பரஸ்பர ஆனந்த வாழ்வின் உறவுகள் இருக்கும்.

அங்கு சுய சக்தி படைத்த ஜீவன்களின் உறவுகள் இருக்கும்.

இத்தகைய உயர்ந்த ஆன்மீக நிலைகள் வெறுமையான, முடிவு காண்பதற்கரிய ஒரு களமாக இருக்காது.

அவை தூய பெரு வாழ்வின் ஒரு வெற்றிடமாக இருக்காது.

தொடரும்...

இம்மாதச் செய்தி

அறிய முடியாதது
தன்னையறியும்படிக் கோருவது
பிரம்மத்தின் ஆர்வம் - பிரம்ம
ஜனனம்.

சாவித்ரி

Page 203: Then from the sombre mystery of the gulfs
இடையில் எழுந்த இருண்ட புதிரினின்று

- ❖ காலியான முகமூடியின் கருத்தினின்று
- ❖ உருவமற்ற எண்ணைம் தன்னை உருவிக்கொண்டெழுந்தது
- ❖ பயங்கர முடிவு ஜீவராசிகளைச் சூழ்ந்தது
- ❖ அதன் விஷ ஸ்பார்சம் ஐந்துவின் அழியாத ஆத்மாவை ஆட்கொண்டது
- ❖ வளரும் வாழ்வை அழியும் மரணம் தொடத் தொட்டழிக்க முயன்றது
- ❖ தவறும், வருத்தமும், வலியும் எல்லாத் திசையிலும் எழுந்தன
- ❖ ஆத்மா சத்தியத்தையும், சந்தோஷத்தையும், ஒளியையும் இயல்பாக நாடியது
- ❖ வளர்ந்து சுருளும் குறை ஜீவனின் சுருதியாக,
- ❖ இயற்கையின் இயல்பாக சூழ்ந்து வலித்தது.
- ❖ எதிரான குதர்க்கமான மனம் செயல்பட்டு
- ❖ விழிப்பான வாழ்வை எல்லா மூலைகளிலும் எதிர்கொண்டது
- ❖ அவள் சூத்திரம் சத்தியத்தைப் பொய்யாக்கியது.
- ❖ ஆத்ம குரலை குறுக்கிட்டுத் தடுத்து
- ❖ ஞானத்திற்கு ஜயமெனும் வண்ணமளித்து
- ❖ சூட்சுமக் கடவுள்களின் அசரீரியைக் கேட்டது
- ❖ வாழ்வின் புனித யாத்திரையின் வழிகாட்டிகளை மறைத்தது
- ❖ கல்லில் செதுக்கிய ராஜ்ய சட்டங்களை ரத்து செய்தது

- ❖ பிரபஞ்ச சட்டத்தை அஸ்திவாரமாக்கி
- ❖ தவறான ஆட்சியின் சட்டத்தைப் பித்தளையால் பொறித்து
- ❖ மூடிய ஆபத்தான மந்திரத்தின் ஒளியும் அன்பும்
- ❖ பிரகாசமான தெய்வங்களின் சுபாவத்திலிருந்து மாறின
- ❖ தவறிய தேவதைகள், வழி தவறிய சூரியன்கள்
- ❖ ஆபத்தான கவர்ச்சியாக மாறின
- ❖ குதர்க்கமான இனிமை, சுவர்க்கத்தை நாடும் கெட்ட எண்ணாம்
- ❖ தெய்வமே செய்தவற்றையும் அவை வீணாக்கி விஷமாக்கும்
- ❖ வருத்தமெனும் வாயுமண்டலம் உலகைத் தழுவிக் கவ்வியது
- ❖ பொய் புனைந்தவை பூரணமாகச் சூழப்பட்டன
- ❖ செயலுக்கு முத்திரை குறை, அல்லது ஏமாற்றம் அடையாளமாயிற்று
- ❖ பெருமுயற்சிகள் தோற்றன, காலியான வெற்றியைப் பெற்றன
- ❖ எவரும் ஏன் அவன் அழிந்தான் என அறிய முடியவில்லை
- ❖ முகமூடி முன்னுமுனுத்தது, ஆனால் சொல் சப்தமாக எழவில்லை
- ❖ இருப்பினும் அறியாமை இதயம் இருளான வித்தை ஊன்றியது
- ❖ கரும்பலன் வருத்தம், மரணம், ஏமாற்றமாயிற்று
- ❖ காலியான கண்பார்க்காத பனிபடிந்த பரப்புகளிடையே
- ❖ இருளின் கருமூடியையனிந்து, கண்ணில் படாமல்

ஜெகிஜிஜெஃப்

யோக வாழ்க்கை விளக்கம்

22/51. நன்மை, தீமை பேராட்டம் கிருஷ்ணவதாரம்.

- ராமாவதாரம் முனிவர் மன அவதாரம்.
- கிருஷ்ணவதாரம் தெய்வீக மன அவதாரம்.
- இடையே ரிஷி, யோகி மனம் உண்டு.
- தெய்வீக மனம் ஞானத்தைப் பெற்றிருந்தாலும், உடன் அஞ்ஞானமும் இருக்கும்.
- அஞ்ஞானத்தின் தொந்தரவை விலக்கி தெய்வீக மனம் சாதிக்கும்.

தொந்தரவு அவசியமிருக்கும், தொந்தரவு சத்திய ஜீவியத்திலிருக்காது.

வீட்டைப் பாதுகாப்புடன் கட்டினால் திருடு போகாது.

வெளியே திருடுண்டு.

திருடு அழியவில்லை.

ஊனமுற்றவனுக்கு வாழ்வில்லை, இன்று உதவியுண்டு, வாழ்வுண்டு.

அது திருவுருமாற்றம். Helen Keller உலகப் பிரசித்தி பெற்றது, கண்பார்வை இழந்ததால்.

M.S.சுப்புலட்சுமி வீட்டை விட்டு ஓடி வந்தார்.

பல வருஷம் கழித்துத் திருமணமாயிற்று.

அவர் சங்கீதம் மேடைக்கு வந்தது.

சினிமாவில் அவர் பாட்டு மீரா பஜனாயிற்று.

பிரபலம் பெரும் பிரபலமாயிற்று.

U.N. இல் பாடினார்.

நேரு பாராட்டினார்.

பாரத இரத்தினம் பெற்றார்.

- குறை திருவருமாறி பெரும் நிறைவாயிற்று.
இது தெய்வீக மனம் செயல்படுவது.
கிருஷ்ணனுடைய தூது பலிக்கவில்லை.
பரமாத்மாவைக் கைது செய்ய உத்தரவு எழுந்தது.
பரமாத்மா போர்க்களாம் புக வேண்டியதாயிற்று.
துரோணரையும், பீஷ்மரையும் கொன்றனர்.
யுதிஷ்டிரர் பொய் சொன்னார்.
வெற்றி கிடைத்தது.
பாரதம் இந்தியப் போர்.
World War II உலகப் போர்.
பகவான் போர்க்களாம் போகவில்லை.
வெற்றி கிடைத்தது.
வெற்றி சுதந்திரம் பெற்றது.
சுதந்திரத்துடன் பிரிவினை வந்தது.
உள்நாட்டுக் கலவரம் எழுந்தது.
வந்தது போகும் நிலையும் வந்தது.
வன்முறையைத் தலைவர்கள் அனுமதித்தனர்.
கலவரம் அடங்கியது.
- நன்மை, தீமையை எதிர்த்துப் போராடும் நிலையிது.
 - சுத்திய ஜீவியத்தில் தீமையில்லை என்பதால், போராட்டமிருக்காது.
 - விதவை அன்று பட்டது வறுமை, கொடுமை. இன்று விதவைக்கு பென்ஷனுண்டு. பிள்ளைக்கு வேலையுண்டு.
- காலம் மாறியது. கடுமை விலகியது.
போராட்டம் விலகியது.
- தொழிலாளிக்கு வேலை உத்தரவாதமுண்டு. அவனை விலக்க முடியாது. அதை மீறி விலக்கினால் P.F., E.S.I. உண்டு. எவரும் வேலையை அவனுக்கு மறுக்க முடியாது.
 - மரபு மனத்தைக் கோணலெனும். ஸ்ரீ அரவிந்தம் மனத்தைப் பிரிக்கும் கருவியென்கிறது. பிரிவினை செய்வது பெரிய காரியம். ஒற்றுமையை வெளிப்படுத்தும் பிரிவினையது. உடல் அப்படி ஏற்பட்டது. சிறியது பெரியதைப் பூர்த்தி செய்வது பெரியதினும் பெரியது. மனம் தெரிந்து செய்வதை உடல் தெரியாமல் செய்வதால் சிறியது பெரியதாகி பெரிய இலட்சியம் பூர்த்தியாகிறது. தெய்வீக மனத்தில் நன்மை தீமை போராட்டம் தொடர்கிறது. தெய்வீக மனம் பரமாத்மாவின் திறமைக்கு எல்லை ஏற்படுத்துகிறது.
- ஸ்ரீ அரவிந்தம் அதையும் திருவருமாற்றுகிறது. போராட்டம் கொண்டாட்டமாகிறது. எதிர்ப்பு கொண்டாட்டத்தை போராட்டமாக்குகிறது. அஞ்ஞானமிருப்பதால் எதிர்ப்புண்டு. **Krishna is hard.** பரமாத்மா கடுமையானவர் என்றார் பகவான். கடவுள்களால் தம் யோகம் குறுகுவதை பகவான் விரும்பவில்லை. பகவான் அவதாரத்தைக் கடந்த இறைவன்.
- (தொடரும்)
- ஐசீஐஐஃஇ**

143. வரும் பலனை சித்திக்க முடியாத நிலை

- ரிச்சர்ட் அண்ணயின் கணவர், அவர் பொய்யின் தலைவன் என்ற தெய்வம். இரண்டாம் உலகப் போரை எழுப்பியவர் அவரே. பகவான் பெற்றது ‘மெளன்த்தைக் கடந்த மெளனம்’. ரிச்சர்ட் கேட்காமல், பகவான் இப்பெரிய மெளன்த்தை அவருக்குக் கொடுத்தார். மெளனம் அவர் மனம் சிந்திப்பதை நிறுத்திவிட்டது. அது பெரிய யோக சித்தி. ரிச்சர்ட் தான் மடையனாகிறோம் என உணர்ந்து வீரிட்டு அலறினார். மெளனம் போய்விட்டது.
 - அண்ணயிடம் பெற்றவர் ஏராளம். பெற்று இழந்தவர் ஏராளம். தகுதியிருந்து பெற முடியாதவர் இலட்சக்கணக்கானவர்.
 - கடற்கரையில் வாழ்பவர் நீந்தத் தெரியாதவர், பல்கலைக்கழக நகரில் பிறந்து வாழ்பவர் எழுதப் படிக்கத் தெரியாதவர், டாக்டரிடம் வேலை செய்பவர் நெடுநாள் தலைவலிக்கு மருந்து சாப்பிடாதவர் என்பன உலக வழக்கு.
 - கணவன்மீது உயிரை வைத்துள்ள மனைவியை அலட்சியம் செய்து கொடுமைப்படுத்தும் கணவன் ஒருவர்.
 - வருபவரெல்லாம் பிரச்சனை தீர்ந்து போகுமிடத்தில் பிரச்சனையே உருவானவர் “எனக்கு இந்த உதவியில் நம்பிக்கையில்லை” என ஒதுங்கி வாழ்பவர்.
 - சத்திய ஜீவியம் விளையாட்டு மைதானத்தில் வருவதானாலும், நான் அங்கு போகமாட்டேன் என்ற பிடிவாதமுள்ளவர்.
 - எல்லாத்திற்கும் யிருந்து எல்லாத் துண்பத்தையும் அனுபவிப்பவர் ஒருவர்.
 - T.V.யைப் பார்க்க மாட்டேன் என பொழுது போகவில்லை எனும் வயோதிகர்.

- சர்க்கரை வியாதி வந்து வாயைக் கட்டாமல் Sugar 300 எனக் காண்பவர் ஒருவர்.
 - எல்லோருக்கும் தன் யோசனை பலிக்கும் பொழுது தன் பிரச்சனை தீரவில்லையெனக் கண்டு பிரம்மிப்பவர்.
 - கண்ணாடி வந்து நெடு நாளானபின் ஒரு oxford பேராசிரியர் கண்ணாடி போடலாம் எனத் தெரியாமல் படிக்க முடியாதவர்.
 - பல ஏச்சரிக்கைகளை மீறி சுடப்பட்டு உயிரிழந்தவர்.
 - நாடு பஞ்சத்தால் வாடுகிறது. ஆஸ்பவன் அட்டகாசம் செய்கிறான். மக்கள் அவனை தெய்வமாக வணங்குகிறார்கள். உதவியை மறுக்கின்றனர். இது வடகொரியா.
 - நோய் குணமாகிவிடும். பிரச்சனை தீர்ந்து விடும் என பயப்படுபவர்கள்.
 - பெரும் சொத்தைப் புறக்கணித்து சிறு வருமானத்தை நாடுபவர் போன்றவர், கண்மூடி செயல்பட்டு தம் வாழ்வைப் போற்றி அதில் திளைத்து மகிழ்பவர், அவர்கட்டு கதி மோட்சமில்லை. அவர்கள் பொய்யின் திறனை வியந்து பாராட்டி, அதில் தினைத்து மகிழ்ந்து, உலகை அறிவற்றது எனக் காண்பவர். இதைக் கண்ட அன்னை “பிறர் சொல்வதை மனிதன் ஏற்க மாட்டான்” “ஒருவர் கர்மத்தில் அடுத்தவர் தலையிட அனுமதியில்லை” “பொறுமைக்கு எல்லையில்லை”, “மனிதன் இறைவன் தவறு செய்கிறான் எனவும் பேசுகிறான்” “எனக்கு சேவை செய்வதே இறைவன் கடமை என மனிதன் நம்புகிறான்” என்று கூறுகிறார்.

ଓଡ଼ିଆ

ജീവിയ മന്ത്രി

வேலைக்கு எதிரானது தயாராக வரும் நேரம் பொறுமையற்ற நேரம். பொறுமை பூரித்த நேரம் வேலை கூடிவர அனைத்தும் தயாராக உதவும்.

மனிதன் வரும் ஜென்மங்களில் என்ன முன்னேற்றம் தேவை அதைப்பொற நோயை ஏற்று கடக்க வேண்டும் என நோயை தேர்ந்தெடுக்கிறான்.

- ‘நோயுள்ள இடத்தில் பூர்வ அரவிந்தர் கையை நினைத்தால் அவர் கை நமக்குத் தெரியும். அது நோயுள்ள இடத்தை நோக்கி வரும். நோயை கை துடைத்து எடுப்பது தெரியும்’ என அன்னை கூறுகிறார்.
- பல அன்பர்கள் இந்த அனுபவத்தைப் பெற்றுமிருக்கிறார்கள்.
- கர்ம வியாதியென நாம் நம்பும் வியாதிகளும், வியாதி எப்படி தொற்றி வருகிறது என நாமறிந்ததும், இப்படி கண்ணத்தில் மறையும். இவை திரும்ப வாரா.
- தலைப்பில் சொன்ன வியாதி கொஞ்ச நாட்கள் கழித்து மீண்டும் வரும்.
- வீட்டைப் பெருக்கும் பொழுது தூசி போய்விடும். அழுக்குப் போகாது. ஈரத் துணியால் துடைத்தால் அழுக்குப் போகும். என்னென்ற அழுக்கு முழுவதும் போகாது. மன்னெண்ணென்ற அல்லது ஆசிட் கலந்த கலவையால் அவையும் போகும். துரு அப்படி முழுவதும் போகாது. நீரில் ஊறவைத்து சுத்தம் செய்தால் அது போகும்.
- அன்னை சூழலும், ஜீவியமும் நம் ‘அழுக்கை’ ப் போக்கவல்லவை.
- நம் ஏற்புத்திறனுக்குரியவாறு அழுக்கு - நோய் - மறையும்.
- மனம் பெறும் அழுக்கு கவலை தரும். உடல் பெறும் அழுக்கு நோய் தரும்.
- வீடு, ஊர் தரும் மூடநம்பிக்கை சிறுவயதில் பெற்ற குறைகள்.
 - இருட்டில் பிசாசு இருக்கும் என்பது கிராமத்துப் பிள்ளைகள் கேட்டது.

- அழுக்கில் கிருமிகளால் வியாதி வரும் என்பது நகரத்துப் பிள்ளைகள் கேட்டது.
- இருட்டில் பிசாசு இல்லாமலிருப்பதுண்டு.
- அழுக்கில் கிருமி வியாதி தராத நிலையுண்டு.
- சிறுவர்கள் இக்கருத்துகளை தங்கள் மனத்தெளிவுக்கேற்ப பெறுகிறார்கள்.
- மனம் தெளிவு (Mental clarity) அதிகமானால் இவை மனத்தைப் பாதிப்பதில்லை.
- தெளிவு குறைவானால் மூடநம்பிக்கை, பயம் கவலையை உற்பத்தி செய்யும்.
- Placebo மருந்தில்லாத மாத்திரை வியாதியை 30% நோயாளியை குணப்படுத்துகிறது.
- இது மனம் நம்புவதால் ஏற்படுவது. ‘பயம் பயப்படும் விஷயத்தை ஈர்க்கும்’ - அன்னை.
- அன்னை சூழலுக்கும் பூர்வ அரவிந்தர் கைக்கும் எந்த வியாதியையும் பூரணமாகக் குணப்படுத்தும் திறனுண்டு. நம் ஏற்புத்திறனே லிமிட் செய்வது.
- முழுவதும் அருளை ஏற்க முடிவு செய்தால், வியாதி பூரணமாகக் குணமாகும்.
- நோய்க்குள்ள சட்டம் சுபாவத்திற்கும் உண்டு.
- அன்னை ஏராளமான பேருக்கு வியாதி யைக் குணப்படுத்தியுள்ளார்.
- ஏராளமான பேருக்கு ஆயுளை நீட்டித்திருக்கிறார்.
- அவர் பெயரைச் சொன்ன உடனே வியாதி போகிறது.
- தேள்கடி விஷம் பகவான் தொடர்ந்து பார்த்ததால் கரைந்தது.
- சாதகர் மார்பில் அன்னையின் பாதம் அவரை இருபது ஆண்டுகள் மேலும் வாழவைத்தது.
- சிலருக்கு வியாதி குணமாகவில்லை.
- சிலருக்குக் குணப்படுத்த முடியாது என்று கூறினார்.
- மேற்படி சட்டம் இவற்றை எல்லாம் விளக்கிக் கூறுகிறது.

- பல ஆண்டுகள் தலைவரில் அன்னை பார்வை பட்டு மறைகிறது.
- நெடுநாள் ஓற்றைத்தலைவரில் ஒரு பிளசிங் பாக்கெட்டால் போகிறது.
- எதையும் பகவான் கை துடைத்து எடுத்துவிடும்.
- அன்னையின் அம்சங்கள் பல.
- பிறந்த நாளில் பெரும்பலனிருக்கும்.

○❖○

ஜீவிய மணி

ஒரு ஸ்தாபனத் தலைவர் ஊழியரைக் கூப்பிட்டனுப்பினார். ஊழியரின் வாழ்நாளில் அவரை எவருமே மரியாதையாக நடத்தியதில்லை. உட்கார வைத்துப் பேசியதில்லை. தலைவர் ஊழியரை உட்காரச் சொன்னார். ஊழியருக்கு உலகமே சுற்றுகிறது. பேச்சு முடிந்து வெளியில் வந்ததும், ‘இவர்தான் மனிதர். மனிதனை மனிதனாக நடத்துகிறார்’ என்றார். தலைவருக்கு அது பழக்கம், உண்மையில் கொடுத்த மரியாதையில்லை. இந்தத் தலைவருக்கு இது போன்ற பல நல்ல பழக்கங்களுண்டு. எவரைப் பார்த்துப் பேசினாலும் அவர் விலாசத்தைக் கேட்டுப் பெறுவார். இவரது பிரபலம் நானுக்கு நாள் வளர்ந்தது. எல்லா தொழிலதிபர்களையும் போய் சந்திப்பார். எல்லா அரசியல் தலைவர்களையும் சந்திப்பார். அனைவரும் அவர் இருப்பிடம் வந்து அவரைக் கண்டனர். அவர் வாழ்நாளில் 40 ஆண்டிற்கு முன் சில கோடி திட்டம் தீட்டி பல கோடிகளில் அதை நிறைவேற்றி அகில இந்தியப் புகழ் பெற்றார். அவரிடம் இருந்தது நல்ல பழக்கம் Manners. இவர் உலகப் புகழ் எய்தினார். அவர் Project நோபல் பரிசுக்காக நியமிக்கப்பட்டது.

**உலகத்துடன் ஒத்து வரம்பவன் உலகத்தால்
பேற்றப்படுவான்.**

பழக்கம் Manners உலகை நம்மை ஏற்கச் சொல்லும்.

The Life Divine – Outline

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

இரண்டாம் புத்தகத்தில் முதல் அத்தியாயம் (பிரபஞ்ச சிருஷ்டி, பிரம்ம சிருஷ்டி) விஞ்ஞானிக்கும், ரிஷிக்ட்கும் உள்ள குழப்பத்தைத் தெளிவாக்கும் அத்தியாயம். அப்படி தெளிவுபடுத்தும் முக்கிய கருத்துகள்.

1. இறைவன் உலகத்தைப் படைக்கவில்லை, தானே உலகமானான்.
2. ஜூடம் மனத்தை ஆளவில்லை, மனம் ஜூடத்தை ஆள்கிறது.
3. மனம் சிருஷ்டிக்கவில்லை, சத்திய ஜீவியம் சிருஷ்டித்தது.
4. சத்திய ஜீவியம் சிருஷ்டப்பதும் பிரம்மம் சிருஷ்டப்பதும் ஒன்றே.
5. பிரம்மத்தால் சிருஷ்டிக்க முடியாது என ரிஷிகள் கூறியது ஏன்? ஏன் பிரம்மம் சிருஷ்டிக்கிறது என ‘சுதந்திரம்’ என்ற கருத்தை புதிய பாணியில் பகவான் கூறியது.

இக்கருத்துகள் தெளிவை அதிகப்படுத்தின. இரண்டாம் அத்தியாயம் (பிரம்மம், புருஷா, ஈஸ்வரா) சிருஷ்டி ஏற்பட்ட வகையை 3 முறைகளால் விளக்குகிறது. இந்த தத்துவம் மூன்றாம் நிலைக் காலத்தில் முடிவடைகிறது. அவை எனக்கு தெளிவு தரவில்லை. இந்த அத்தியாயம் அனந்தத்தை முக்கியமாகக் கூறும் அத்தியாயம். பகவான் அனந்தத்தையே அடுத்த கட்டத்தில் இங்கு விவரிக்கிறார் என்பது எனக்குத் தட்டுப்படவில்லை. பிரம்மத்தை அடுத்த கட்டத்தில் முழுமையாகக் கூறுவது புரிந்த பின்னரும் அனந்தத்திற்கும் அடுத்த கட்டம் உண்டு எனப் புரிய நெடுநாளாயிற்று.

பகவானுடைய தெய்வீக வாழ்வை நிதர்சனமாக்குபவன் ஈஸ்வரன். என்றாலும் எப்படி என 16-ஆம் அத்தியாயம் விளக்குவது எனக்கு விளங்கவில்லை. பிரளையத்தில் ஈஸ்வரன் அழிகிறான் என்று மரபு கூறுவதை பகவான் ஏற்காமல் பிரளையம்

அழிந்து ஈஸ்வரன் மனிதனில் பூர்த்தியாகிறான் என்று கூறுவது புரியும்வரை நூலின் முடிச்சு என் மனத்தில் முடிச்சாகவே இருந்தது.

அன்பர்கள் பிரார்த்தனை பலிக்கும்பொழுது The Life Divine-இல் கூறுவது அனைத்தும் நடக்கிறது. நாம் பலனை மட்டும் கருதி முறையையும், மூலத்தையும் புறக்கணிக்கிறோம் என அறிந்து முறையையும், மூலத்தையும் பிரார்த்தனையில் அறிய முயன்றேன். இதன் விளைவாக நான் வந்த முடிவுகள்:

1. நூல் புரிய மரபுக்கும், பூர்த்தியாகிறது என்ன வித்தியாசம் புரிய வேண்டும்.
2. ஒவ்வொரு நேரத்திலும் மனம் செயல்படுவதற்கும் சத்திய ஜீவியம் செயல்படுவதற்கும் உள்ள வித்தியாசம் அவசியம் தெரிய வேண்டும்.
3. கர்மம் எப்படி பிரார்த்தனையால் மாறுகிறது, கெட்ட சகுனம் எப்படி நல்ல சகுனமாக மாறுகிறது, தோல்வி எப்படி வெற்றியாகிறது என்பது நூல் புரிய அவசியம்.
4. மேல்மனம் என்றால் என்ன?
5. சூட்சமம் என்பதை அறிவதன் அவசியம் என்ன?
6. ஏன் நல்ல முறையில் பணம் சம்பாதிப்பது சிரமம். நல்ல முறையில் சம்பாதிக்க முயன்று வெற்றி பெற்றால் ஏன் அளவு கடந்து அபரிமிதமாகப் பணம் நம்மையறியாமல் பெருகுகிறது. பணமின்றி யோகம் பலிக்காது, பணம் புரியாமல் யோகம் புரியாது.
7. சடங்கு, சம்பிரதாயம் எப்படி நம்மை கர்மத்திற்கு உட்படுத்துகிறது என்பது நூல் புரிய அவசியம்.
8. எனவே சூட்சமம் உள்ள இடங்கள் புரிந்தன.
 - பிரார்த்தனை பலித்தால் நாம் மரபைச் சேர்ந்தவர். ஒரு பிரார்த்தனை தவறாமல் பலித்தால்தான் அன்பராவோம்.
 - சிறு காரியம் பெரிய காரியத்தை பெருமளவில் சாதிக்கும்.

- கூடணத்தில் எழும் Life Response.
- இதுவரை மரபு முடியாது என்று கைவிட்டது அன்பருக்கு முடிய வேண்டும்.
- நூல் புரிய வேண்டிய சூட்சமங்கள் அனைத்தும் இந்த நான்கில் புதைந்துள்ளன.

9. நம் உலகம் திருவருமாறி நம் விஷயங்கள் எவருக்கு மில்லாதது போல் பூர்த்தியாவது அனைவருடைய அனுபவம். முறையும் மூலமும் அவற்றுள் புதைந்துள்ளன.

இதனால் நூல் அதிகமாகப் புரிய ஆரம்பித்தது. அது மேற்கூறும் விளக்கம். அதன்படி:-

முதற்புத்தகம்	சக்சிதானந்தம் உலகமான வழி
இரண்டாம் புத்தகம் (Part 1)	கொடுமையழியும் வழியை அறிய இறைவன் உலகமானான் என அறிய வேண்டும்.
இரண்டாம் புத்தகம் (Part 2)	இது உலகுக்குப் புதியது. அற்புதமான அமிர்தமான வாழ்வு.

மேலும் இவை மனத்தைத் தொட நாம் முக்கியமாக அறிய வேண்டியது.

1. அனந்தத்தின் அனந்தமான பரிணாமம்.
2. பிரம்மம் முழுமையானது, சிருஷ்டியிலும், பரிணாமத்திலும் எந்த நேரமும் ஆணந்தத்தை அனுபவிக்கிறது.
3. மனத்தின் பார்வை சத்திய ஜீவியப் பார்வையானால் உலகம் அற்புதம், ஆச்சரியம், அதிசயம் என நிரந்தரமாகத் தெரியும்.

முடிவு: அனந்தமும், சிருஷ்டியும் புரிந்தால் நூல் புரியும். பிரார்த்தனை ஒன்று விடாமல் பலித்தால் முறையும் மூலமும் புரியும்.

(தொடரும்)

ஓஜிஜெஜின்

மனித சுபாவம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

அன்னை மீது நம்பிக்கையில்லாதவர், நன்பருக்காகத் தரிசனத் தியானத்தில் கலந்து கொண்டபொழுது தியானமும், மெளனமும் அரைமணி அவரை ஆட்கொண்டு தன்னை மறக்கச் செய்தது. ஒரு மாதம் தினமும் சமாதிக்குப் போனவருக்கு, உடல் லேசாகி காற்றில் பறப்பது போலிருந்தது. அன்னையைத் தரிசனம் செய்தவருக்கு தம் உடல் கரைந்து ஒளிமயமாக மாறியது தெரிந்தது. ஆசிரமத்தில் முதன்முறை நுழைந்து சமாதிக்குப் போகும்முன் வரவேற்பறையிலுள்ள மூன்று ஸ்ரீ அரவிந்தர் படங்களைக் கண்டவர் அங்கேயே லயித்துப் போனார். கண்ணீர் அதிகமாகப் பெருகியது. ஸ்ரீ அரவிந்தர் படத்திலிருந்து எழுந்து வெளிவருவது தெரிந்தது. தொழிலாளி மனைவிக்கு அன்னையை ஏற்றுக்கொண்ட சில வருஷத்தில் சக்ஸரதாஸ் திறந்து கொண்டது. அவருக்கு வைத்தியம் செய்த தாந்திரீகருக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. பாக்டரியில் வேலை செய்யும்பொழுது 4 அடி உயரத்தில் ஸ்ரீ அரவிந்தர் பொற்சிலையாக அரைமணி நேரம் தரிசனம் தந்தார்.

இப்படிப்பட்ட அனுபவம் இருந்தால் ஆன்மா விழிப்பாக இருக்கிறது என அர்த்தம். சமாதி மீது ஸ்ரீ அரவிந்தர் பொன்னிறமாகத் துயில்வதைக் காண மனத்தால் முடியாது. ஆன்மாவால் முடியும். ஆன்மா விழிப்புற்றிருப்பதற்கு ஆயிரம் அடையாளமுண்டு. வாழ்வு அடிமட்டத்திலிருந்து உச்சிக்குப் போனால் அவரது ஆன்மாவுக்குப் பக்குவம் உண்டு என்று பொருள். அவர் ஆன்மீகத்தைத் தேடினால் அது பலிக்கும்.

★ ★ ★

கீழ்க்கண்ட மேலே உயர்ந்தவர்கள் மனம் ஆரம்பக் காலச் சூழ்நிலையால் இன்றும் நிர்ணயிக்கப்படுவதைப் பார்க்கலாம். இன்றைய முன்னேற்றத்திற்கு அது தடை.

ஒரு பரிசு, ஒரு பொருள் வாங்க வேண்டுமென்றால் தொழிலாளி குடும்பத்தில் பிறந்து இன்று செல்வம் பெற்றவர், இருப்பதில் மலிவான், பரிசு கடையிலுள்ளதில் விலை குறைவாய்ப் பொருள் வாங்குவதைக் காணலாம். பழைய மேஜை, பழைய பொருள்களையே வாங்கிப் பழக்கமானவர்கள் சமூகத்தில் உயர்ந்து வந்தபின் அந்தப் பழக்கங்களை விட்டு-விடுவார்கள், அல்லது மறைத்து விடுவார்கள்.

ஆனால் அது மனத்தளவிலிருக்கும். நிலை இன்று புதியது. மனம் பழைய நிலையிலேயே சிந்தனை செய்யும். ஒரு பெரிய உத்தியோகஸ்தர், ஒரு மகாநாடு நடத்த ஒத்துக்கொண்டார். அவர் சர்க்கார் அதிகாரி, மகாநாடு என்றால் எப்படிக் குறைந்த செலவில் நடத்தலாம் என்பதே அவர் மனநிலை. தம் செல்வாக்கு மூலம் ஒரு பெரிய அரங்கத்தை இனாமாக ஏற்பாடு செய்தார். மகாநாட்டின் தலைவர் பல்வேறு நாடுகளிலிருந்த பிரதிநிதிகளை அழைத்திருந்தார். அரங்கத்தைப் பார்வையிட்டார். A/c எங்கிருக்கிறது என்றார். அதிகாரிக்கு என்ன பதில் சொல்வது என்று தெரியவில்லை. A/c எல்லாம் இங்கே வைப்பதில்லை என்றார். தலைவர் பேசாமல் வெளியில் வந்தார். அந்த ஊரில் உள்ள பெரிய ஹோட்டலுக்குப் போய் தினமும் ரூ.5,000 வாடகையில் அரங்கம் ஏற்பாடு செய்தார். அதிகாரிக்குச் சேவை மனப்பான்மை, செலவில்லாமல் நடத்தப் பிரியம். ஆனால் தாம் ஏற்றுக் கொண்ட வேலைக்கு அது பொருத்தமாகாது என்று அவருக்கு விளங்கவில்லை.

ஹூக்கோர்ட் வக்கீலான பின்னும் தெருவில் விற்கும் சிறு பிள்ளைகள் சாப்பிடும் தின்பண்டத்தை வாங்கிச் சாப்பிட ஆசைப்பட்டார் ஒருவர். மொராஜி தேசாய் தம் வாழ்க்கையை டெபுடி கலெக்டராக ஆரம்பித்தவர். அவர் பிரதமரான பின் அவர் பால்ய நண்பர்கள் அவரைச் சந்தித்து வெளியே வந்த பொழுது “அப்படியே இருக்கிறார் மனுஷன். பழைய டெபுடி கலெக்டர் பானி மாறவில்லை” என்றனர்.

சிறு உத்தியோகத்திலிருந்து பெரிய உத்தியோகத்திற்கு வந்தாலும், அரசியலால் மேலே வந்தாலும், ஆரம்ப கால

மனநிலை இன்றைய கருத்துகளை நிர்ணயிக்கும். அதைக் கண்டு கொள்ள வேண்டும். கண்டு கொண்டதை மாற்ற முயல வேண்டும்.

பேங்க் மானேஜர் சேர்மனானால், மானேஜர் போலவே மனம் பல விஷயங்களில் யோசனை செய்வதுண்டு. 30 கோடி கம்பெனியை ஆரம்பிப்பவர் ஆரம்ப நாளில் கட்டடம் கட்டியதை நினைத்துக் கொண்டு ரோட் காண்ட்ராக்டரிடம் கம்பெனி கட்டும் வேலையை ஒப்படைத்தார். கம்பெனி ஆரம்பிப்பதற்கு எத்தனையோ தடைகள். அவற்றில் கட்டடம் எழாத்து ஒரு முக்கிய தடை. ரோடு போடுபவன் 30 கோடி கம்பெனியின் நிபந்தனைகளை அறிய முடியாது என்று தொழிலதிபருக்குத் தெரியவில்லை. ஒவ்வொரு நாள் தாமதத்திற்கும் ரூ.50,000 வட்டி கட்டும் நிலையை ரோடு காண்ட்ராக்டர் அறிய முடிவதில்லை.

சேவை திட்டத்தை கொண்டவர் சுமார் 500 பேருக்குக் கடன் விநியோகம் செய்ய வேண்டிய நிலை. தாம் வளர்ந்தது வறுமையில். பிறருக்கு அவரால் எதுவும் கொடுக்க முடியாது. நினைக்குவும் முடியவில்லை. ஒரே ஆண்டில் திட்டத்தை விட்டு விலக வேண்டியதாயிற்று. பழைய மனநிலையை மாற்றி-யிருந்தால் திட்டத்துடன் இவரும் வளர்ந்திருக்கலாம்.

★ ★ ★

நீ குழந்தையாக இருந்ததீங்குந்து உன்மீது எல்லோரும் சொல்லும் குறை ஒன்றிருந்தால் அதை அகற்ற வேண்டும்.

சிறு வயதில் அடம்பிடிப்பவர்கள், ஒரு வேலை செய்யாத குழந்தைகள், எதற்கெடுத்தாலும் சண்டை பிடிக்கும் பிள்ளைகள் வயது வந்த பிறகு அப்படிப்பட்ட பழக்கங்களை விட்டு-விடுவார்கள். வயதானால் தானே திருந்தி விடுவார்கள் என்று சொல்வதுபோல் இவர்கள் வாழ்வு அமையும். சிலர் நேர் எதிராக மாறி விடுவார்கள். வேறு சிலர் மாற மாட்டார்கள். மாறாதவர்களால் இன்று முயன்றால் மாற முடியும். மாறாத காரணத்தால் இவர்கள் வாழ்வு தடைப்படும்.

பள்ளிக்கூடத்தில் காப்பியடிக்கும் பழக்கமுள்ளவர் பின்னால் பெரிய உத்தியோகத்திற்கு வந்தார். பெரிய விஞ்ஞானியானார். காப்பியடிக்கும் பழக்கம் போகவில்லை. நாடறிந்த விஞ்ஞானியான பின் காப்பியடிக்கும் பழக்கத்தை விட்டிருக்கலாம், காப்பியடித்தார். இவர் புகழ் பரவிய இடமெல்லாம் காப்பியடித்ததும் பரவியது.

சிறுவயதில் “வெறியேற்றுவது” என்பதில் எக்ஸ்பர்ட் எனப் பெயர் வாங்கி, அதனால் ஒரு பையன் படிப்பை விட்டே ஒடிவிட்டான். வயது வந்தபின் முதலாளியானான். மாமன் வெறியேற்ற ஆரம்பித்தான். பொறுக்க முடியவில்லை. தான் செய்தது தனக்கே திருப்பி வந்தால் தாங்காது.

எல்லோரும் மாறுவதில்லை. எல்லா விஷயங்களும் மாற முடியாது. ஆனால் முயன்றால் பலர் பல விஷயங்களில் வயது காரணமாக மாற முடியும். அன்னை பக்தர்கள் மாறப் பிரியப்பட்டால் எந்த விஷயத்திலும் மாற முடியும். மாற்றத்தின் கடுமையை அன்னை குறைத்து விடுவார். வயது வந்த பின் சிறுபிள்ளை போலிருக்க வெட்கப்படுவதால் மாற்றம் முடியும். வயது வந்தும் சிறு பிராயப் பழக்கங்களை விடாமலிருப்பது கீழ்க்கண்டது போலிருக்கும்.

- கோள் சொல்வது
- ‘உன்னை எந்த விஷயத்திலும் நம்ப முடியாது’
- சமயம் பார்த்துக் காலை வாரி விடுவாய்
- எதையும் கடைசி நேரத்தில் செய்யும் பழக்கம்
- வேலை நடந்துவிட்டால், மீதியை அப்படியே போட்டுவிட்டுப் போவது
- சிடுழங்கி
- ஜெயிக்கின்ற கட்சியில் சேரும் மனப்பான்மை
- அழுத்தமான இரகஸ்யம்
- எடுத்த வேலையை முடிப்பதில்லை

- பிறரை நம்பிச் செயல்படுவது
- உதவிக்குப் போய் உபத்திரவப்படுவது
- யாராவது தன் வேலையைச் செய்ய வேண்டுமென எதிர்ப்பார்ப்பது
- உதவி கேட்பாய், பிறருக்கு உதவி செய்யமாட்டாய்
- திருடு
- பொய்
- கபடு
- சூது, வாது

★★★

பொறும்பைத் தட்டிக் கழிப்பதில் திறமை வரம்ந்தவரானால், அதற்குரிய சாக்குச் சொல்வதில் சாமர்த்தியம் ஏற்பட்டிருந்தால், அதைவிட முன்வருவாயானால், உனது முன்னேற்றம் இன்றைய நிலையைவிட 100 மடங்கு இருக்கும்.

அப்படி நடப்பதே உனக்குத் தெரியவில்லை (unconscious) என்றால், அதைத் தெரிந்து கொண்டு அதற்காக மனம் இன்று வெட்கப்பட்டால், முன்னேற்றம் 1000 மடங்கிருக்கும்.

வேலையைப் பொறுப்பாகச் செய்யவர் வேலை செய்யும்-பொழுது அதைப்பற்றி நினைப்பார். வேலையைத் தட்டிக் கழிக்க விரும்புவார் சதா நேரமும் எப்படித் தட்டிக் கழிக்கலாம், என்ன காரணம் சொல்லலாம், என்ன சாக்குச் சொல்லலாம் என மனத்தில் ஆராய்ச்சி செய்த வண்ணமிருப்பதால் வேலை செய்பவரைவிட இவருக்கு வேலையில் விவரங்கள், நெளிவுகள் மனப்பாடமாகத் தெரியும். அது பல மடங்கு திறமையைத் தரும். வேலையைச் செய்பவனுக்கு வேலையில், தான் செய்யும் பகுதி மட்டும் நினைவிலிருக்கும். மற்றவற்றை அவன் கவனிக்க மாட்டான். தட்டிக் கழிப்பவர் அறிவில்லாதவராக இருந்தால் சீக்கிரம் மாட்டிக் கொள்வார். ஏனெனில் அவர் செய்வது

வேலையின் மற்றப் பகுதிகளுடன் மோதும். சாமர்த்தியமானவராக இருந்தால், வேலையின் மற்றப் பகுதிகளுடன் மோதல் ஏற்படாமல் தட்டிக் கழித்துக் கொள்ளிருப்பார். அப்படியானால், இவருக்கு வேலையின் எல்லாப் பகுதிகளும் விவரமாகத் தெரிய வேண்டும். அவற்றிடையேயுள்ள தொடர்பு தெரிய வேண்டும். அப்படியிருந்தால்தான் சாமர்த்தியமாகத் தப்பிக்க முடியும். Management experts-க்கு வேலையின் பகுதிகள் தெளிவாகத் தெரியும். ஆனால் ஒரு பகுதி மற்றப் பகுதிகளுடன் எப்படித் தொடர்பு கொள்கிறது என்பது தெரியாது. இன்று அதுபோன்ற expert எக்ஸ்பர்ட்டுக்கு இந்தியாவில் ஒரு நாளைய பீஸ் ரூ.2500/- . அமெரிக்காவில் அவர்களுக்கு அதிகபட்சம் கொடுக்கும் பீஸ் ஒரு நாளைக்கு \$10,000 - சுமார் 3½ இலட்ச ரூபாய். ஒரு கம்பெனியை எடுத்து அதை 10 மடங்கு உயர்த்த முடியும் இவர்களால். உலகிலேயே பெரிய கம்பெனியில் பெரிய நஷ்டம் வருவதால் Demming டெமிங் என்பவரை 2½ வருஷம் அங்கு வேலை செய்யச் சொன்னார்கள். அவர் அக்கம்பெனியை இலாபகரமாக்கிவிட்டார். இவர்களுக்கும் வேலையின் ஒரு பகுதி மற்ற பகுதிகளுடன் கொண்டுள்ள தொடர்பை விவரமாக அறிய முடியாது. அந்த science கலை இன்னும் உலகில் உற்பத்தியாகவில்லை.

வேலையைச் சாமர்த்தியமாகத் தட்டிக் கழிப்பவருக்கு அது தெரியும். அது தெரியாமல் சாமர்த்தியமாகத் தப்பிக்க முடியாது. இவர்கள் தம்மை அறிந்தவர்கள். தம் மனத்தை உணர்ந்து, தம் போக்குச் சரியில்லை என வருந்தி, மனம் மாறி, வேலையைப் பொறுப்புடன் செய்ய முன்வந்தால் இவர்களுடைய முன்னேற்றம் அபரிமிதமானதாக இருக்கும். இவர்கள் வாழும் வட்டாரத்தில் இதுவரை அதிகபட்ச முன்னேற்றம் மடைந்தவனுக்குச் சமமான முன்னேற்றத்தைப் பெறும் தகுதியுள்ளவர்கள் இவர்கள். அந்த முன்னேற்றம் 100 மடங்கிருக்கும் என்பதில் ஜயமில்லை.

(தொடரும்)

ஒலிமேலை

நெஞ்சுக்குரிய நினைவுகள்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

திருமூர்த்திகள்

சமர்ப்பணம் எப்படிச் செய்தாலும் உயர்ந்தது. எப்படிச் செய்தாலும் சமர்ப்பணம் பூர்த்தியாவது சிரமம். ஆதம் சமர்ப்பணம் ஆத்மாவைப் பொறுத்து முழுமையானால், அதன் பலனாக மோட்சம் கிட்டும் என்பது என் அபிப்பிராயம். மோட்சம் இந்த யோகத்தின் இலட்சியமில்லை. இலட்சியம் திருவருமாற்றம். இதன் கட்டங்களைக் கீழ்க்கண்டவாறு கூறலாம்.

1. பிரச்சனை தீர் செய்யும் சமர்ப்பணம் பிரச்சனையைத் தீர்க்கும். அது யோக சமர்ப்பணமாகாது. அன்பன் தன்னை, தன் ஜீவனை சமர்ப்பணம் செய்வது யோக சமர்ப்பணம். அது மேல்மனத்தினின்று அன்பனை உள்மனத்திற்கு எடுத்துச் செல்லும். ஜீவன் என்பது அகந்தையைவிடப் பெரியது. அகந்தை, மனம், காலம், சிறியது என்பது மேல்மனப் பகுதிகள். மனம் மௌனமாகி, சுயநலமின்றி, அசைவின்றி பரந்த மனப்பான்மையுடன் சமர்ப்பணம் செய்தால் ஜீவன் மேல்மனத்தினின்று உள்மனம் செல்லும். மௌனம் மனத்தைக் கடக்கும். சுயநலமழிந்தால் அகந்தை வழிவிடும். அசைவற்றிருந்தால் காலத்தைக் கடக்கிறோம். பரந்த மனப்பான்மை சிறியதை விட்டு விலகும். ஞானயோகி தியானத்தால் மேல்மனத்தைக் கடப்பதால், அவரும் உள்மனம் சென்று மனோமய புருஷனை சாட்சி புருஷனாகக் காண்கிறார். ஆனால் அவர் சிறியது, அகந்தை, காலம் இவற்றைக் கருதுவதில்லை. சமர்ப்பணம் அன்பனை உள்மனம் கொண்டு போனால் அவன் மனோமய புருஷன், நிர்வாணக்கதவு, சைத்தியபுருஷனுக்குரிய வாயில் ஆகியவற்றைக் காண்கிறான். நமக்குத் தேவையானது சைத்திய புருஷன்.

2. அக்கதவு மூலம் சைத்திய புருஷனை அடிமனக் குகையில் அடையலாம். இது மூன்று திருவருமாற்றமான சைத்தியத் திருவருமாற்றம். இது யோகப் பாதையில் பெரிய முதற்கட்டம். அடுத்த கட்டங்களுக்குப் போகும்முன் இந்தக் கட்டத்தை (Perfect) செவ்வனே முடிப்பதைக் கருதவே இக்கட்டுரையை எழுதுகிறேன்.

இது முதற்கட்டமானாலும் இதனுள் பல பகுதிகள் உண்டு. இதுவே ஒரு விஷயத்தில் பலிப்பது எல்லா விஷயத்திலும் பலிப்பதாகாது. இக்கட்டத்தில் சமர்ப்பணம் எல்லா விஷயங்களிலும் தவறாது பலிப்பது முதற்கட்டம் முழுமை பெறுவதாகும். பொதுவான சமர்ப்பணம் பிரச்சனையை உடனே தீர்ப்பதால் நாம் அத்துடன் விட்டு விடுகிறோம். பிரச்சனைக்கும் பல அம்சங்கள், கட்டங்களுண்டு. எந்த நிலையில் பிரச்சனை எழுந்ததோ அந்த அளவில் அது விலகினால் நாம் பேசாமலிருந்து விடுகிறோம்.

சமர்ப்பணம், சொல், நினைவு, சிந்தனை, சிந்தனைக்குரிய அக்கறை, அதனுடைய வேகம், அது எழும் பாங்கு (உணர்ச்சி, கிளர்ச்சி, தீவிரம், உந்துதல்) ஆகிய பாகங்களைக் கொண்டது. நாம் அனைத்தையும் கவனிப்பதில்லை. திருவள்ளாம் பலிக்கட்டும், என் விருப்பமில்லை என்பது சமர்ப்பணம் தவறுமிடத்தில் பலிக்கும். அது தவறுமிடத்தில் சமர்ப்பணம் பலிக்கும். அதனால் அன்பர்கள் இவ்விரண்டையும் மாறி மாறிப் பயிலுவதுண்டு. அது பல வகையில் பலன் தரும்.

சமர்ப்பணம் பூரணமாக எந்த வகையாகப் பலித்தாலும் அதற்கு அகம் புறம் என இரு அம்சங்களுண்டு. அகம் புல்லரிக்கும். புறத்தில் அட்மிஷன் கேட்டால் கடைசி பரிட்சையில் முதல் மார்க் வரைக்கும் சமர்ப்பணம் பலிக்கும். அகம் தெளிவாகத் தெரியும்.

எனவே சமர்ப்பணம், திருவள்ளாம், அகப் பூரணமான புல்லரிப்பைத் திருமூர்த்திகள் என்றேன். சமர்ப்பணமும்

திருவுள்ளமும் இரண்டுதான். புல்லரிப்பு அடையாளம். மேலும் சமர்ப்பணமும் திருவுள்ளமும் ஒன்றேதான். இவற்றை நடைமுறையில் பூரணமாக எதையும் உடனே பெற முடியாது என்பதால், மூன்றாகப் பிரித்துப் பார்ப்பது பூரணத்தை எட்ட உதவும். இதை Power cut என்ற உதாரணத்தின் மூலம் சொல்ல விழைகிறேன். மேலும் சேவையில் இதுவரை தடையான காரியத்தைச் சமர்ப்பணம் செய்வது சிரமம் என்பதால் அதுபோன்ற சமர்ப்பணம் தீவிரம் பெற உதவும்.

POWER CUT

நம் வீட்டில் கரண்டடை கவனமாக, விரயமில்லாமல் (Power cut என ஒரு கட்டுரை உண்டு) செலவு செய்தால் கரண்ட சப்ளை மாறுவது தெரியும். நேரம் அதிகமாக சப்ளை வரும். நாமுள்ள இடத்திலும் பயன்படும். தண்ணீரும், கரண்டடும் ஒன்று போல. ஒன்று செய்வது அடுத்ததில் தெரியும். கவனிக்க வேண்டும். ‘வாழ்வில் பிரம்மம்’ என்ற கட்டுரையில் கூறிய உதாரணத்திற்காக எதையும் எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

சமர்ப்பணம் தொடரும் பொழுது திருவுள்ளத்தை அழைத்தால் - என் விருப்பம் வேண்டாம் என்பது முக்கியம் - உடனே பலன் வரும். கவனமாகப் பார்த்தால் இது திருவுள்ளமில்லை. நம் உள்ளம். நாம் ஏற்கனவே நெடுநாள் முன் விரும்பியது என நினைவு வரும். அக்கோணத்தில் திருவுள்ளம் நம் சமர்ப்பண நிலையை அறிய பெரிதும் உதவும். தொடர்ந்து பலன் வருவதைக் கவனித்தால் திருவுள்ளம் நிறைவேறி நாம் கேட்டால் அன்னை நம் விருப்பத்தை நாம் மறந்து போனவற்றையே மீண்டும் தருவது தெரியும். அது லேசில் பூர்த்தியாகாது. நம் இன்றைய நினைவு பழைய விருப்பங்கள் முடிந்து திருவுள்ளம் பலிக்கும் முதல் சமயம் பிரம்மாண்டமாக இருப்பது தெரியும். அது நம் விருப்பமில்லை, திருவுள்ளம் என்பதை உடல் பூரிப்பது காட்டும். எல்லாச் செயல்களும் சமர்ப்பணமாவது பெரிய கட்டம். பூரண சமர்ப்பணம் பூரிப்பில், புளகாங்கிதத்தில் தெரிவது அவசியம். எல்லாச் செயல்களும் சமர்ப்பணமாகி,

எல்லா நேரமும் செயல்பட்டால் புளகாங்கிதம் பெறுவது சமர்ப்பணம் முதற்கட்டம் முடிவதைக் காட்டும்.

சமர்ப்பணத்தின் முக்கிய அம்சங்கள் 1) ஜீவன் 2) ஜீவியம் 3) திறமை 4) ஆனந்தம். இவை ஒவ்வொன்றும் பல பகுதிகளாகப் பிரியும். நாம் கேஸை சமர்ப்பணம் செய்தால் வக்கீல், ஜட்ஜி, எதிர்க்கட்சி, அவர் வக்கீலுண்டு. அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் இதே போல் பகுதிகள் உண்டு. மேலும் காலம், இடமுண்டு. கடந்த கால கர்மமுண்டு. ஏறக்குறைய 50 அல்லது 60 அம்சங்கள் எழும். பூரண சமர்ப்பணம் என்பது தரைக்கு மேல் ஒரு அடி உயர்ந்து நடப்பது என நான் கூறுவதுண்டு. எப்படியானாலும் அதைச் செய்ய வேண்டும். அம்முயற்சிக்கு உதவியாக ஒரு கருத்துண்டு. அனுபவிப்பவர்கள் அதைச் சமர்ப்பணத்திற்கு மாறாகக் கொள்வார். துணையாகக் கொள்வது சரி. மாறாகக் கொள்வது சரியன்று.

நாம் என்பது மனம். மனம் புலன்களால் செயல்படுகிறது. ஆழத்தில் சிந்தனையால் செயல்படுகிறது. அதன் கீழ் உணர்ச்சி. அது இதயம் நெஞ்சுக்குள்ள உணர்ச்சி, நாம்பு உணர்ச்சி, உடலுணர்வு எனப் பிரியும்.

புலன் அவிவது ஒடும் எண்ணம் நிற்பது. இது அன்னை நினைவால் குறையும். மறையும்.

மனத்தின் சிந்தனை அழிவது, சிந்திக்கும் திறன் அழிவது. சிந்தனையாளர் சிந்திக்காமலிருப்பது கண் திறந்த போது பார்க்காமலிருப்பது. காதால் கேட்க மறுப்பது.

நாம் சிந்திப்பதற்கு அடிப்படை நம் நம்பிக்கை.

நல்லது செய்தால் நல்லது வரும் என நம்புவதால் செய்வது நல்லதா என சிந்தனை எழும்.

இது போல் சுமார் 50 அல்லது 100 நம்பிக்கைகளிருப்பதால், அவையுள்ளவரை சிந்தனை நிற்காது.

ஆயீசில் வேலை செய்தால் பதவி உயரும் என நினைப்பவர் பதவி உயர்வு வரும் பொழுது அடுத்தவருக்குப் போவதைப்

பார்த்து பதவி உயர்வு வர வேலை போதாது, சிபாரிசு வேண்டும் என நினைக்கிறார். சிபாரிசை மீறிப் பதவி உயர்வு போகும் பொழுது அது தலைவிதி கர்மம் என நினைக்கிறார். கர்மத்தில் நம்பிக்கை போய் அன்னை மீது நம்பிக்கை வைத்தால் சிந்தனை நிற்கும்.

ஓவ்வொரு நம்பிக்கையாக மாற்றி அன்னையை நம்பினால் சிந்தனை குறையும். மறையும். அழியும்.

இடும் என்னங்களும், சிந்தனையும் வழிவிட்டால் உணர்ச்சிகளை கவனிக்கலாம்.

இடைவிடாத பிரார்த்தனை என்ற என் கட்டுரையில் கூறியபடி அன்னை நினைவு எழுந்தால், உணர்ச்சிகள் ஒதுங்கி வழிவிடும்.

இவை பெரும்பாலும் கூடி வந்தால் அடுத்த கட்டம் போகலாம். முடிந்த பிறகு போவதே சரி.

அடுத்த கட்டம் ஆத்மா: ஆத்மா உள்ளே காலம், வெளியே இடம்.

இடம் இடும் என்னங்களாலும் காலம் சிந்தனையாலும் பிரதிபலிப்பதால் அவை அடங்குபவருக்கு காலமும், இடமும் கட்டுப்படும்.

ஒரு மணியில் செய்வதை முனைந்து செய்தால் இருபது நிமிஷத்தில் நேர்த்தியாகச் சிறப்பாக முடியும்.

எ நிமிஷம் 20 நிமிஷமாவது காலத்தை வெல்வது.

அவசரமில்லையானால் காலம் கட்டுப்படும். பொறுமைக்கு அதிகமாகக் கட்டுப்படும்.

எ நிமிஷம் 20 நிமிஷமானபின் ஒரு நிமிஷம் குறைக்க முயன்றால் ஜந்து நிமிஷம் அதிகமாகும்.

அவசரம் அழிந்தால் 1 நிமிஷம் அல்லது $\frac{1}{2}$ நிமிஷம் குறையும்.

பொறுமையை நாடினால் 20 நிமிஷம் குறைந்து ஓவ்வொரு நிமிஷமாகக் குறைந்து 16 அல்லது 17 நிமிஷத்தில் 10 மடங்கு பலன் தருமாறு முடியும். இதைச் சாதித்தால் விட்டுவிட வேண்டும் எனத் துடிக்கும். இதை நிலையாகப் பெற ஆத்மா அமைதியற வேண்டும். அதாவது எண்ணம் எழுந்து அழிவது, எழவே கூடாது. அதுவே உணர்ச்சியில் செய்வது கடினம். எங்குச் சாத்தியமானாலும் நரம்புணர்ச்சி, உடலுணர்வில் நடக்காது. ஒரு முறை நடப்பதும் அற்புதம்.

எது முடிந்தாலும் அதை விட்டு விடக் கூடாது.

அது சாதிப்பதை விடக் கடினம்.

இவை ஜீவனை உயர்த்தும் வழிகள்.

கட்டுரைகள் படிப்பது இம்முயற்சிக்கு அஸ்திவாரமாக உதவும்.

ஆனால் சமர்ப்பணம், யோகப் பயிற்சிக்கே முதலிடம் உண்டு.

ஆர் அமர், நிதானமாக சமர்ப்பணம் செய்து மனம் அடங்கி, உணர்வு உள்ளடங்கி, செயல் சீறப்பது அன்யன் யோகம் செய்யும் சாதகணரும் பெருமுயற்சி.

(தொடரும்)

ஓஜிஜெஜிள்

ஜீவிய மணி

எந்தத் திறமையும் பூரணமானால் (perfection) அதன் முழுச் சக்தியையும் வெளிப்படுத்தும். தன் மனதிலையை மறைத்து உலகில் உள்ள நிலையை ஏற்று அதற்கேற்ப நடப்பது தியாகம், பரநலம், சுயக்கட்டுப்பாடு. அச்சிறப்பால் உலகை ஆண்டவருண்டு. அது குறையானதால் உலகை ஆளும் வாய்ப்பை இழந்தவருண்டு. இது யோக தத்துவ ஞானம் வாழ்வில் செயல்படுவது. அன்பர்கள் அனைவரும் பெறக்கூடியது. எல்லா பிரார்த்தனைகளும் பலிக்கும் எல்லா அன்பர்கட்கும் உரியது.

வாழ்க்கையை நம் வழிக்குக் கொண்டு வரும்

இரகசியங்கள்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

மூலம்: ஸ்ரீ கர்மயோகி
சொற்பொழிவு: திரு. M. ஜெகன்நாதன்

38. நாம் சாதிக்க விரும்புகின்ற விஷயம் காலத்திற்கேற்றாற்போன்றதாக இருந்தால் நம்முடைய சாதனை அந்த அளவுக்குச் சுலபமாக இருக்கும். வாழ்க்கை தாண்டி வந்த விஷயங்களை இப்பொழுது நாம் செயல்படுத்த விரும்புகிறோம் என்றால் அந்த அளவுக்கு நம் சாதனை கழிமாகி விடும்.

இலட்சியவாதிகளை இரண்டாகப் பிரிக்கலாம். தலைப்பு கூறுவது போல் காலத்திற்கு ஏற்றது, காலத்தைக் கடந்தது எனப் பிரிக்கலாம். கடந்த 30 ஆண்டுகளாக நர்ஸி பள்ளிகள், உயர்நிலைப் பள்ளிகள், கல்லூரிகள், தொழிற்கல்லூரிகள், தொழில்கள், பல்கலைக்கழகங்கள் நிறுவுவது நம் நாட்டில் பரவலாக உள்ளது. இது போன்ற ஸ்தாபனம் ஆரம்பிப்பவருக்குக் காலம் உதவும். காலம் உதவுவது நீரோட்டத்துடன் படகு வலிப்பது. சம்மர் ஹில், சாந்திநிகேதன், ரிஷிவாலி, கிளென்டோமான் பள்ளிகள் நிறுவியபொழுது அவை காலம் கனிவதற்குமுன் எழுந்த முயற்சிகள். அவை நீரோட்டத்தை எதிர்த்துப் படகு வலிப்பதாகும். 50 ஆண்டுகளுக்குமுன் காதல் திருமணம் புரட்சிகரமானது. 100 ஆண்டிற்குமுன் பாங்கு, insurance company, பள்ளிகள், கல்லூரிகளை ஸ்தாபித்து நடத்துவது காலத்தை எதிர்ப்பதாகும். திரு.வி.க. தொழிற்சங்கங்களில் உழைத்தபொழுது உயிருக்கே ஆபத்து. 1848-இல் கார்ல் மார்க்ஸ் கம்யூனிஸ்ட் மேனிஃபெஸ்டோ வெளியிட்ட பொழுது அது பெரும் புரட்சிக்கு வித்தாகும். உயிருக்கு ஆபத்தாகும். ஆராவமுதன் என்பவர் பகவான் புதுவை வந்தவுடன் அவரை தரிசித்தவர். அவர் புதுவைக்குப் பக்கத்தில் ஓர் கிராமத்து வைதீக வைஷ்ணவக் குடும்பத்தில் பிறந்தவர், எனிய குடும்பம். மேற்படிப்புக்கு வசதியில்லை. பகவான் அவரைச் சென்னைக்கனுப்பிப் படிக்க வைத்தார். அவர் பூணால்,

குடுமியுடனிருப்பவர். பகவானுடன் இருந்த பழம்பெரும் மூத்த சாதகர்கள் அன்று இளைஞர்கள். அவர்களது முக்கியக் கடமை கால் பந்தாடுவது. பகவான் அறையில் அவரைச் சுற்றி உட்கார்ந்து நியூஸ் பேப்பர் படிப்பது, சுருட்டுப் பிடிப்பது, அரட்டை அடிப்பதாகும். “புரட்சிகரமான” இளைஞர்கள். அவர்கள் அனைவரும் வடநாட்டார். குடுமியை மாற்றி கிராப்பாக செய்தவர்கள். பகவானுக்கு ஆராவமுதன் என்று உச்சரிக்க வருவதில்லை. அதனால் அவரை அமிர்தா என்பார். அவர் பெயரே அமிர்தாவாயிற்று. அந்த நாளில் பகவானுடன் நேரடியாகத் தொடர்புள்ளவர்களும் யோகத்தைப் பற்றி அவரிடம் பேசுவதில்லை. Automatic writing, ஆவி உலகம், அரசியலே அவர்கள் பேசுவது. பாரதி, வ.ரா., சீனுவாச அய்யர் புதுவையில் இருந்தனர். சுப்ரமணிய சிவாவுமிருந்தார். இவர்கள் தேசீயவாதிகள். தேசீயம் பேசுவார்கள். அனைவரும் அமிர்தாவைக் குடுமியை மாற்றக் கோரினர். வைதீக குடும்பமாதலால் அது நடக்காது. ஒரு நாள் அவர் தூங்கும்பொழுது பூணாலையும், குடுமியையும் வெட்டி விட்டனர். அவர் வீட்டிற்குப் போனபொழுது “பூணாலும், குடுமியும் போனபின் நீ எப்படி வைஷ்ணவனாக இருக்க முடியும்” என்று வருந்திக் கண்ணீர் விட்டனர். இவை புறச்சின்னங்களே எனினும், மாற்றுவது காலத்தை எதிர்ப்பதாகும்.

பாரதி செய்ததெல்லாம் காலத்தைக் கடந்த புரட்சியோகும். சுதந்திர தாகம், எனிமையான தமிழிலக்கியம், ஹரிஜன சிறுவர்கட்டுப் பூணால் தரித்து வேதம் பயிற்றுவித்தது, பெண் விடுதலையைப் பாராட்டியது ஆகியவை பாரதியின் சேவை. மகாத்மா காங்கிரஸில் சேர்ந்த பொழுது தலைவர்கள் பெரும்பாலும் இலண்டனில் பயின்றவர். அனைவரும் ஆங்கிலம் பயின்றவர். கூட்டங்களில் ஆங்கிலத்தில் மட்டுமே பேசுவார்கள். கோட், சூட் அனைவருடைய உடுப்பு. காங்கிரஸ் படித்த மேல்தர மக்கள் ஸ்தாபனமாக இருந்ததை மகாத்மா மக்களியக்கமாக்க கூட்டங்களை ஹிந்தியில் நடத்தினார். உடையை மாற்றி வேட்டியணிந்தார். சட்டையையும் நிராகரித்தார்.

ஊரோடு ஒத்துப் போனால் மனிதனுக்குத் தொந்தரவில்லை. ஊர் கைகொடுத்து உதவும். சமூகம் ஊரைவிடப் பெரியது. அதன் ஆதரவு பெரியது. ஊர் ஏரியானால், சமூகம் கடல். அதைக் கடந்து வாழ்வு. வாழ்வுடன் இணைந்து செயல்படும்பொழுது, ஒரு கட்டத்தில் நம்மை விலக்கி வாழ்வு செயல்படும். அது சமுத்திரம் போன்றது. 20 ஆண்டுகளுக்குமுன் ஓர் அரசியல்வாதி, அரசியல் வானிலிருந்து அறுந்து விழுந்த தாரகையானார். மந்திரி பதவியிலிருந்தபொழுது அவர் மாதம் கையில் சம்பளமாகப் பெற்றது ரூபாய் 1492. அன்று வீட்டில் 7 பேர், ஒருவருக்கு ஒரு நாளைக்குச் சாப்பாட்டுச் செலவு ரூபாய் 100 ஆகிறது. எப்படி சமாளிப்பது, வேலையும் போய் விட்டது, வருமானத்திற்கும் வழி தெரியாதவர். சந்தர்ப்பம் அவரைப் புதுவைக்கு இட்டுச் சென்றது. அவர் பல பேரை யோசனை கேட்டார். முடிவாக ஓர் கல்லூரி ஸ்தாபிக்க முடிவு செய்தார். எனிமையாகக் கூடி வந்தது. ஆண்டுதோறும் அது வெற்றி மேல் வெற்றி பெற்றது. இந்த குறுகிய காலத்தில் 20,000 மாணவர்களையுடையது. 1960-க்குப்பின் நாடு கல்வி விஷயத்தில் விழித்துக் கொண்டது. 1970-க்குப் பின் நர்சரி பள்ளிகள் பிரபலமாயின. பிறகு எல்லா வகைக் கல்வியும் பரவியது. அவற்றிற்கு முன் ஊர் ஆதரவில்லாமல் கிராமங்களில் சர்க்கார் ஆரம்பித்த பள்ளிகளை மூடினார். ஊர் ஆதரவு வந்த-வுடன் முதல் நிலைப்பள்ளிகளும், சமூகம் ஆதரவு தெரிவித்தபொழுது எல்லா நிலைக் கல்விகளும் பிரபலம் பெற்றன. கடந்த 5 ஆண்டுகளாக on-line கல்வி பரவலாக ஏற்கப்படுகிறது. இக்கருத்தை உலகமே வரவேற்பதால் ஏராளமாகப் பரவுகிறது. Massive online open courses இக்கருத்தை எடுத்துக் கொண்டபொழுது உலகமே எழுந்து பாராட்டியது. அன்று முதல் இன்று வரை ஆதரவு பெருவாரியாக வளர்கிறது. வாழ்வு கல்வியை ஏற்று ஆதரவு தரும் காலம் இது. 20,000 மாணவர் உள்ள நிறுவனம் நடத்துபவர் அதே அளவு மற்றொரு ஸ்தாபனம் ஆரம்பிக்கிறார்.

பசுமைப் புரட்சிக்கு வாழ்வு ஆதரவு கொடுத்ததால் குறுகிய காலத்தில் வெற்றியாக்க முடிந்தது. 1950-க்குபின் பெண்

விடுதலையை வாழ்வு ஏற்று ஆதரித்தது. 1862-இல் அமெரிக்க நீக்ரோக்களுக்கு விடுதலை தரப் போர் நடந்து வெற்றி பெற்று சட்டபூர்வமாக அடிமைத்தனம் அழிக்கப்பட்டது. என்றாலும் அமெரிக்க சமூகம் தென் மாநிலங்களில் அதை மனதால் ஏற்காததால் 100 ஆண்டுகள் சட்டம் பேப்பரில் இருந்ததே தவிர அழுவில் இல்லை.

ஒரு கருத்திற்குரிய காலம் வந்து விட்டால் அதை நிறுத்துபவரில்லை என்பது பிரெஞ்சு எழுத்தாளர் கூறியது. Communist Manifesto 1848-இலும் Das Capital 1862-இலும் வெளியிடப்பட்டன. 1900-இல் ஐரோப்பிய நாடுகள் அனைத்தும் புரட்சியை எந்த நேரமும் எதிர்பார்த்தனார். தொழிலாளர் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தினர். 1917-இல் ரஷ்யப் புரட்சி எழுந்தது. அதன்பின் அமெரிக்காவில் சோஷலிஸம் அதிகப்படி நடைமுறையில் அமலுக்கு வந்து தொழிலாளர் வருமானம் மத்தியதர வருமானத்தைக் கடந்தது. இன்று அது \$80,000 வரை உயர்ந்துள்ளது. இது 40 இலட்ச ரூபாய்.

நம் நாட்டில் I.A.S. அதிகாரிகளுக்கும் Vice Chancellor-கட்கும் இல்லாத சம்பளம்.

(தொடரும்)

ஏஜன்ஸீஸ்

நீ அரவிந்த சுடர்

மகலையில் பிறந்தவர் புத்தர். மகலை போன்றவர். கடலருகில் பிறந்தவர் சங்கரர். அலையாகப் பிரண்டெமூந்தவர். புத்தரை விடப் பெரிய ஆத்மா பிறக்கவில்லை என்றார் பகவான். சங்கரர் புத்தரைப் போன்ற பெரிய ஆத்மா இல்லாவிட்டாலும் புத்தரை விடப் பெரிய ஆறிவாளி என்கிறார் பகவான். மகலையும் கடலும் ஆத்மாவுக்குரியது. மகலை வலிமை தரும். கடல் தேஜஸ் தரும்.

மகலையும் கடலும் இணைந்த ஆத்மா

பகவான் நீ அரவிந்தர்.

அன்பர் அனுபவம்

மிகப்பெரிய அற்புதம் நிகழ்ந்துள்ளதை விவரிக்க எண்ணி இக்கடித்தை எழுதுகிறேன். நினைக்கும் பொழுது நன்றியறிதலால் என் உடல் புல்லரிக்கிறது. விவரிக்க வார்த்தைகள் வரவில்லை. இரண்டு வருடங்களுக்குமுன் என் தங்கத் தோடு ஒன்றின் திருகு பாத்ருமில் உள்ள sink-இல் விழுந்து விட்டது. தொலைந்த மன வருத்தத்துடன் அழுது கொண்டே அதை பாத்ரும் முழுவதும் தேடி விட்டேன். கிடைக்கவேயில்லை. அது தொலைந்தது என் மனத்தை விட்டு அகலவேயில்லை. நான் அஜாக்கிரதையாக இருந்ததால் அது தொலைந்தது என்ற உண்மை என் மனத்தை வருத்தியபடி இருந்தது. அஜாக்கிரதையாக இருந்ததற்கு மன்னிப்புக் கேட்டு அன்னையிடம் ஒரு மாதம்வரை தீவிரமாகப் பிரார்த்தனை செய்தபடி இருந்தேன். அதன் பின் நினைவு வரும்போதெல்லாம் என் குறையால் எனக்கு கிடைத்த தண்டனை என்பதை மனமார ஏற்றுக்கொண்டேன். இரு நாட்களுக்குமுன் என் மனம் நெகிழிந்த நிலையில் அன்னையிடம் நான் எவ்வளவு பொய்யாக உள்ளேன், என் பொய் என்னை விட்டு விலக வேண்டும் என மனமுருகிப் பிரார்த்தித்தேன்.

அன்று மாலையில் பாத்ருமில் இருந்த வால்வ ஒன்று என் கவனக் குறைவால் லீக் ஆகியபடி இருந்ததால் பாத்ரும் தரை முழுவதும் தண்ணீர் வெள்ளமாக நிரம்பி விட்டது. தேங்கியிருந்த தண்ணீர் முழுவதையும் தள்ளி சுத்தப்படுத்தினேன். அடுத்த நாள் காலையில் பாத்ருமில் நுழைந்தவுடன் காலில் ஏதோ தட்டுப்பட்டது. என்ன என்று பார்த்த போது என் ஆச்சரியத்திற்கு அளவேயில்லை. அது இரு வருடங்களுக்குமுன் தொலைந்த என் தோட்டின் திருகுதான் என்பதை பார்த்த பிறகும் என்னால் நம்ப முடியவில்லை. அதை உடனே என் தோட்டில் பொருத்திப் பார்த்து அதுதான் என்று உணர்ந்த போது என் ஆச்சரியம் அளவு கடந்த ஆனந்தமாயிற்று. ஏனென்றால் திருகு வீட்டிலுள்ள வேறொரு பெரிய பாத்ருமில் தொலைந்தது, அடுத்த அறையிலுள்ள சிறிய பாத்ருமில் கிடைத்தது.

இதை அன்னை மட்டுமே நிகழ்த்த முடியும். நினைத்துப் பார்க்கும் பொழுது கண்ணீர்தான் வருகிறதே தவிர விவரிக்க வார்த்தைகள் வரவில்லை.

அன்னைக்கு என் நன்றிகள் ஆயிரம்.

★ ★ ★

நான் BDS படிக்கும் மாணவி. அன்னையின் அற்புதங்களை வாழ்வில் பல விஷயங்களில் நிதர்சனமாகப் பெற்றுள்ளேன். அதில் ஒன்றை இங்கு கூற விரும்புகிறேன். ஒன்பது மாதங்கள் முன் என் விரல் மோதிரம் ஒன்று, எனக்குப் பிடித்த மோதிரம், காலேஜில் லேப்பில் தொலைந்து விட்டது. நன்றாக தேடிப் பார்த்து விட்டேன். கிடைக்கவில்லை. ஆனாலும் அன்னையிடம் வேண்டியபடி இருந்தேன். அதன்மீது எனக்கு ஒரு sentiment உண்டு. அதைத் தொலைத்து விட்டேனே என்ற மன வருத்தத்துடன் நினைவு வரும்போதெல்லாம் அன்னையிடம் சமர்ப்பணம் செய்தபடி இருந்தேன். அப்போதுதான், மேற்கூறிய அன்பரின் அனுபவம், அதாவது காது தோட்டின் திருகு தொலைந்தது 2 வருடங்கள் கழித்துக் கிடைத்த விவரம் வாய் மொழியாகக் கூறக் கேள்விப்பட்டேன். லேசாக இருந்த நம்பிக்கை மலை போன்றதாயிற்று. அதையே நெஞ்சில் நிறுத்தியபடி அன்னையே அந்த அன்பருக்கு நீங்கள் அருள் செய்தது போல தொலைந்த என் மோதிரமும் கிடைக்க வேண்டும் எனப் பிரார்த்திக்க ஆரம்பித்தேன். இவ்வளவு மாதங்கள் கழித்து எப்படி கிடைக்கும் என்ற எண்ணம் துளியும் எனக்கு எழவில்லை.

காலேஜில் எனக்கு என்று ஒரு லாக்கர் உண்டு. அதை குப்பையாக வைத்திருப்பேன். அன்னைக்குச் சுத்தம் பிடிக்கும் என்றெண்ணி ஒரு நாள் அதைச் சுத்தப்படுத்தி அதிலுள்ள புத்தகங்கள் மற்றும் பேப்பர்களை வரிசையாக அடுக்கி வைத்து அதை அப்படியே பராமரிக்க ஆரம்பித்தேன். ஒரு நாள் நான் வந்த பொழுது யாரோ என் லாக்கரின் கைப்பிடியில் ஒரு பூ வைத்திருந்தது எனக்கு ஆச்சரியமாயிற்று. இது சுத்தத்திற்கு அன்னையின் பரிசு என்றெடுத்துக் கொண்டேன். சில சமயம் லாக்கரிலிருந்து என்னுடைய course சம்பந்தப்பட்ட கருவிகள்

காணாமற் போவதுண்டு. லாக்கரை சுத்தப்படுத்தியதிலிருந்து பொருட்கள் தொலைவது நின்று போனதோடு ஒரு அற்புதமான சம்பவமும் நடந்தது. சீனியர் மாணவர்கள் சிலர் ஒரு நாள் புத்தம்புது கருவிகள் பலவற்றை எடுத்து வந்து ‘இவை எங்களுக்கு இனி தேவையில்லை, இவற்றை நீங்கள் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்’ என்று கூறி தந்து விட்டுச் சென்றனர். அதன் வாயிலாக நான் தொலைத்த அனைத்துப் பொருட்களும் புத்தம் புதிதாக எனக்குத் திரும்பி வந்தது ஒரு பெரிய ஆச்சரியம்.

காலேஜில் ஒரு ஆண்டு முடிந்து அடுத்த ஆண்டில் லாக்கர் மாறும். நான் இந்த லாக்கரே வேண்டும் என்று அன்னையை பிரார்த்தித்தேன். அதன்படி எனக்கு மட்டும் இந்த லாக்கரே இரண்டாம் ஆண்டும் தரப்பட்டது. ஒரு நாள் லாக்கர் சாவியை வீட்டில் மறந்து வைத்து விட்டு காலேஜ் வந்து விட்டேன். அவசரமாக லாக்கரை திறக்க வேண்டிய நிரப்பந்தம் எழுந்ததால், ஒரு நண்பரின் உதவியுடன் பூட்டை லேசாகத் தட்டியவுடன் லாக்கர் திறந்து விட்டது. திறந்ததும், லாக்கர் தட்டின் நடுவில் என் தொலைந்த மோதிரம் இருந்ததைப் பார்த்ததும் என்னால் நம்ப முடியவில்லை. எனக்கு மெய் சிலிர்த்தது. லாப்பில் ஒன்பது மாதங்கள் முன் தொலைத்த மோதிரம் எப்படி லாக்கருக்கு வந்தது? மாயமாக இருந்தது. ஒன்றும் புரியவில்லை. அன்னையை நினைத்து கண்ணீர் விட்டு நன்றிகளைச் சமர்ப்பித்தேன்.

மோதிரம் சிறியது, ஆனால் அதில் செயல்பட்ட சக்தியோ மிகப் பெரியது என்று புரிந்தவுடன் என் நிலையிழந்து என் அம்மாவை போனில் அழைத்து உடனே விஷயத்தைக் கூறினேன். யாருக்கும் நம்ப முடியவில்லை. எப்போதோ எங்கோ தொலைந்த பொருள் நமக்கு மீண்டும் கிடைக்குமா? அது என்ன சக்தி? என்று எண்ணி அளவிலா ஆச்சரியம் அடைந்தேன்.

இதுபோல் எண்ணிலடங்கா அற்புதங்களை அன்னை நம் அனைவர் வாழ்விலும் நடத்தியபடி உள்ளார். அனைவர் சார்பிலும் ஆயிரம் நன்றிகளை நான் அன்னைக்குக் காணிக்கையாக்குகிறேன்.

நன்றி.

ங்கேங்கே

அகந்தை நம் பர்சனாலிட்டியின் மேல் பிடித்த துரு

N. அசோகன்

இரும்பு ஒரு உபயோகமாகும். இருந்தாலும் அசம்பாவிதமாக அது துரு பிடித்து உபயோகமற்றதாக மாறி விடுகிறது. இரும்பு கம்பியாக இருந்தாலும், தகடாக இருந்தாலும் துரு பிடித்து நொறுங்கிப் போய்விடுகிறது. இப்படி இரும்பை துருவற்றதாக ஆக்குவதற்கு விஞ்ஞானிகள் சிறிதளவு கார்பன் சேர்த்தால் போதும் ஸ்டெயின்லெஸ் ஸ்டெலாக மாறிவிடும் என்று கண்டுபிடித்தார்கள்.

இம்மாதிரியே நம்முடைய பர்சனாலிட்டியும் அகந்தை என்ற துரு பிடிக்காமல் இருந்தால், நம் பர்சனாலிட்டியிலுள்ள ஆண்மீக மற்றும் அறிவு ரீதியான மற்றும் உணர்வு ரீதியான அம்சங்கள் நல்ல பலனை அளிக்கக் கூடியவை. கார்பனை சேர்த்தால் இரும்பு ஸ்டெயின்லெஸ் ஸ்டெலாக மாறுவதுபோல் நம் பர்சனாலிட்டியில் என்ன சேர்த்தால் அகந்தை என்ற துருபிடிக்காமல் இருக்கும் என்று பார்க்க வேண்டும். சின்சிரிட்டி, பணிவு, பரிசுத்தம் போன்ற பண்புகள் இப்படி அகந்தை என்ற துரு பிடிக்காமல் இருக்க உதவுகின்றன. உண்மையில் யாருக்குமே பணிவாக இருக்கப் பிடிப்பதில்லை. எல்லா ஆண்களும், பெண்களும் ஆணவமாக இருக்கத்தான் பிரியப்படுகின்றார்கள். தற்பெருமை நம் அகந்தையை ஊக்கப்படுத்துகிறது. பெருமையையும், ஆணவத்தையும் களைந்தெறிந்து அவற்றிற்குப் பதிலாக பணிவைக் கொண்டு வருவது சிரமமான காரியமாகும். அப்படி பணிவைக் கொண்டுவர முடிந்தால், இந்தப் பணிவு அகந்தை என்ற துருப்பிடிக்காமல் தடுத்து நம் பர்சனாலிட்டியின் சாதிக்கும் திறனைக் காப்பாற்றும். இருந்தாலும் பணிவைவிட மக்கள் பெருமையையே அதிகம் விரும்புவதால், இப்படித் தேவையில்லாமல் தம் பர்சனாலிட்டியில் துரு ஏற்றிக் கொள்கிறார்கள். இப்படி பெருமையின் மேலிருக்கும் மோகத்தை விட்டுவிட்டு பணிவின்மேல் நாட்டத்தைக் கொண்டு வருவது எப்படி என்பது ஒரு பெரிய கேள்விக் குறியாக இருக்கிறது.

ங்கேங்கே

ஸ்ரீ அரவிந்தரின் ஆன்மீக சிந்தனைகள் - பாகம் 2

மூலம்: ஸ்ரீ கர்மயோகி
சொற்பொழிவு: திரு. M. ஜெகன்நாதன்
சொற்பொழிவாற்றிய தேதி: 29.02.2016

பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தருக்கு தாய் மொழி தெரியாது. 7 வயது முதல் 21 வயது வரை இங்கிலாந்தில் பயின்றவர். பேச்சும், உடையும், உணவும் 7 வயதிற்கு முன்னும் ஆங்கிலேயருடையது. அவர் கடைசி வருஷம் படிக்கும்பொழுது கனவில் தோன்றிய சன்னியாசி சூலத்தைக் கொடுத்தார். இதுவரை புறக்கணிக்கப்பட்ட இந்திய பண்பு தலைதூக்கியது. சுதந்திரம் தாகமாயிற்று. தாரக மந்திரமாகவும் ஆயிற்று. பெற்றது முழுமையாக கிருஸ்துவக் கல்வி. பைபிள், கிரேக்க, லத்தின் தத்துவங்கள், கதைகள். பரோடாவில் ஆசிரியர் வேலை செய்து, வங்காளம் வந்து பத்திரிகை நடத்தி, சுதந்திரம் பெற யோகம் செய்து, பெரு யோகங்களை சிறு முயற்சியால் பூர்த்தி செய்து, சூட்சுமத்தில் சுதந்திரம் பெற்றதை அறியாமல், அசரீரியால் பணிக்கப்பட்டு புதுவை வந்து அவர் எழுத நினைக்கும் முன் எழுதியவை ஆன்மீக சிந்தனைகள். இந்திய மரபில் எழுதுவதில்லை, சொல்வதுண்டு. எழுதும் கருவிகளில்லாத காலத்தில் எழுந்த ஞானம் காவியம், செய்யுளாகி மந்திர ஸ்லோகமாக ஓலித்தன. பகவான் கண்டது தரிசனம். அர்ஜூனன் பெற்ற விஸ்வரூப தரிசனத்தைக் கடந்த தீமையற்ற முழு சத்திய ஜீவிய தரிசனம். அது மரபை அடிப்படையாகக் கடந்தது. முக்கியமாக இறைவனைப் போல் மனிதனும், வாழ்வும் அனந்தமானவை என்பது. உலகம் அற்புதமான அதிசயம். காண்பவர் ஆச்சரியப்படுவர். ஆத்மாவை அறியும் மனிதன் அதற்கு விடுதலையை - மோட்சத்தை - நாடுகிறான். பகவான் கண்டது பிரபஞ்சத்தையும் அதைக் கடந்த பிரம்மத்தையும் உட்கொண்ட ஆத்மா. மனித ஆத்மா அதனுள் ஓர் அணு. நாம் சக்ஷிதானந்தம் என அறிவதே நம் முழு ஆத்மாவின் பகுதி. அது தான் பெற்ற அசையாத

ஆனந்தத்தை (Bliss) உலகுக்கு வழங்கி பேரானந்தத்தை எழுப்ப (Delight) முயல்கிறது. ஒரு மனிதனுடைய யோகம் அதைச் சாதிக்கும். அதன் மூலம் பிரபஞ்ச ஆனந்தம் ஒவ்வொருவருக்கும் கிடைக்கும். இது ஆன்மீகப் புரட்சி. இந்த சித்தியை பகவான் சுருக்கமாக எழுத முயன்று எழுந்தவை 500 + 47 ஆன்மீக சிந்தனைகள். அன்னை Agenda-வில் இவற்றிற்கு விளக்கம் எழுதியிருக்கிறார். தான் பெற்ற கல்வி முழுவதும் கிருஸ்துவக் கல்வியானதால் அதைக் கடந்து வர ஆன்மீக சிந்தனைகள் பகவானுக்குப் பயன்பட்டன என்று அன்னை கூறுகிறார். நாமறிந்த காலம், அனந்தம், பிரம்மம் ஆகியவற்றைக் கடந்த பிரம்மம், அனந்தம், காலமுண்டு என்பவை இதன் சாராம்சம். ஆதி மனிதன் நம் இன்றைய அறிவைப் பெற்றிருந்தான் என பகவான் கண்டார். பம்பாயில் பாலகனியில் நின்றிருந்தபொழுது உலக நிகழ்ச்சிகள் சினிமா படம் போல கண்முன் விரிவதைக் கண்டவர் அது பிரபஞ்ச நிகழ்ச்சிகள் என்றறிந்தார். இந்தியா திரும்பி வந்தபொழுது ஆங்கிலேயன் ஆளும் வர்க்கம் என்பதால் அவனை மக்கள் நடமாடும் தெய்வமாகக் கருதுவதைக் கண்டார். இங்கிலாந்திலிருக்கும் பொழுது பகவான் பலதரப்பட்ட மக்களை அறிவார். இங்கு வந்தபொழுது அதே தரமான மக்களைக் காணும் பொழுது அவர்கள் அடிப்படையில் உயர்ந்தவரெனக் கண்டார். மனிதனை மனிதனாக்குவது நாணயம், நேர்மை, பிரியம், நல்லெண்ணைம், உள்ளத்தூய்மை, உரிமையை விட்டுக் கொடுப்பது, ஆபத்தில் உதவுவது. இவற்றை மனிதத்தனமையெனக் கூறுகிறோம். இவை எந்த நாட்டிலும் இருக்கும், இல்லாமலிருக்காது. நாகரீகமான நாடுகளில் அதிகமாக இருக்கும். நாகரீகமற்ற நாடுகளில் குறைவாக இருக்கும். பல நிலைகளில் அவற்றை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் இந்தியர் எல்லா நிலைகளிலும் உயர்ந்தவர் எனக் கண்டார். பிரிட்டன் நாளுக்கு நாள் நாகரீகம் வளர்ந்த நாடு. இந்தியா நாகரீகத்தின் உச்சியை அடைந்து அங்கு அபரிமிதமாக அது பெருகி பிறகு அழிந்த நாடு. இது பகவானுக்கு முக்கியமாகப்பட்டது. வில்லியம் ஆர்ச்சர் பெர்னாட் ஷாவுடன் நெருங்கி வேலை செய்தவர்.

இலக்கிய விமர்சனம் அவர் துறை. இந்தியக் கலை, ஓவியம், சிற்பம் போன்றவற்றை அவர் விமர்சனம் செய்து எழுதிய நூல் பிரபலமாயிற்று. அது விஷயத்தை அறிய முடியாதவர் எழுதிய அர்த்தமற்ற நூல். இந்தியாவில் காளி என்பது சிவபெருமானின் பெண் அமசம். இந்து மதம் சனாதன தர்மம் என்பதால் எல்லா நிலை மக்களும் வணங்கும் காளியாக காளியை நாம் நூறு அம்சங்களில் ஏற்கிறோம். காளியை இரத்தம் அருந்தும் போயாக ஆர்ச்சர் புரிந்து கொண்டு, அது போல் ஓவியம், சிற்பத்தைப் புரிந்து எழுதிய விமர்சனம் பிரபலமானபொழுது பகவான் அதற்கு பதில் எழுதினார். காரசாரமாக எழுத ஆரம்பித்து காரத்தை நீக்கி சாரத்தை விமர்சனம் செய்து வெளியிட்டார். பிற்காலத்தில் ஆர்ச்சருக்குப் பதில் எழுதியதே தனக்கு சரியில்லை என்றார். விமர்சனத்தில் ஆர்ச்சரை விலக்கி வெளியிட விரும்பினார். இங்கிலாந்தும் இந்தியாவும் எதிரானவை. அவர்கள் பெற்ற பாண்டித்தியம் பெரியது, சிறு பிள்ளைத்-தனமானது. ஏன் பெண்கள் பொட்டை நெற்றியிலிடுகிறார்கள் என்று கேட்ட ஆங்கிலேயன் பெற்ற பதில் அது மையமான இடம். அப்படியானால் ஏன் மூக்கு நுனியில் பொட்டிடக்கூடாது என்று அவன் கேட்டான். புருவமத்தி ஆக்ஞா சக்கரம். அது சிவபெருமானின் நெற்றிக்கண். பொட்டு மஞ்சளிலிருந்து செய்யும் குங்குமத்தாலானது. மஞ்சள் சூட்சமப் பொருள். அதனால் குங்குமம் புருவ மத்தியிலிட்டால், பெண்கட்கு புத்தி தீட்சண்யமாக எழும். இவற்றை அறியாதவர்க்குக் கூறினால் புரியாது. அவர்களிடம் இவற்றைப் பேசக்கூடாது. இது எங்கள் வழக்கம் எனக் கூறி முடிக்க வேண்டும். எந்தப் பெரிய கருத்தையும் ஆங்கிலேயர் அறிய முடியவில்லை. எவரையும் தாக்கிப் பேசும் பழக்கம் பகவானுக்குக் கிடையாது. எவர் கூறுவதையும் தவறு, பொய் எனக் கூற மாட்டார். உங்கள் நம்பிக்கைக்கு அது பொருந்தும், பகுத்தறிவு ஏற்பது எனக்குப் பொருந்தும் என்பார். தான் பெற்ற கல்வியின் அடிப்படை அறிவுக்குப் பொருத்தமானதல்ல என்றார். இந்தியாவில் கல்வி, அறிவு, ஞானம் எனப்படுவது. ஞானத்தின் அடிப்படையை மரபு அறியும். பகவான் அதையும் கடந்தவர். தான் கண்ட ஞானத்தின்

அடிப்படையில் அறிவு விளங்க கிருஸ்துவக் கல்வியின் அடிப்படைகள் போக வேண்டும் எனக் கண்டவர் கண்டவை பல. விவசாயியை மூடநம்பிக்கையுள்ளவன் என விஞ்ஞானி நினைத்தால் அதே அடிப்படையில் விஞ்ஞானியின் நம்பிக்கையை பெரிய மூடநம்பிக்கை எனக் கண்டார். கற்பு சிறந்தது என உலகமறியும். கற்பைக் கடந்த தூய்மையையுடைய ஆத்மா பெறும் ஆனந்தத்தை அறியும் திறனற்ற உலகத்திற்கு எப்படி பிருந்தாவனத்தின் பெருமையைக் கூற முடியும் என வியந்தார். கற்பனை, அறிவைவிட உயர்ந்தது. கற்பனை ரூபம் பெற்றால் அது உலகில் நின்று நிலைக்கும். இதை hallucination ஆவியுருவம் என உலகமறியும். அறிவின் சிகாத்தைக் கடந்த கற்பனையின் சூட்சம ரூப சிருஷ்டியை உலகம் நம்பவில்லை எனவும் கண்டார். இது போன்ற நம்பிக்கை அவநம்பிக்கை. அது கிருஸ்துவக் கல்வியாய் தன்னுள்ளிருப்பதைக் கண்டு அவற்றைக் களைந்தெறிய கருவியாக எழுதப்பட்டவை ஆன்மீக சிந்தனைகள். சத்பிரேமை வாரம் இருமுறை 2 மணிநேரம் சந்தித்துப் பேசியவை 13 Volumes. அதில் முக்கிய பங்கு ஆன்மீக சிந்தனைகட்குரிய விளக்கம். ஐவரைக் கலந்த தேவியின் கற்பு தெய்வீக அம்சமுடையது என பாமர மனிதனுக்கு எப்படிக் கூற முடியும்? நெற்றி வேர்வை நிலத்தில் விழ வேலை செய்து 10 ரூபாய் சம்பாதிக்கும் நேரத்தில் பாங்கில் உட்கார்ந்து எழுதினால் 100 ரூபாய் சம்பாதிப்பதை உலகை ஏமாற்றுவது எனப் பாமர மக்கள் நினைக்கிறார்கள். அமெரிக்க ஜனாதிபதியும் அப்படி நினைத்தார். அறிவு பெருகினால் வருமானம் பெருகும் என்பதைப் பிற்காலம் அறிந்து இன்றைய உலக வாழ்விற்குப் பண்தை அடிப்படையாக்கியதை அன்று மனிதனுக்குப் புரியும் வகையில் கூறும் மொழி அன்றும், என இன்றும் உற்பத்தியாகவில்லை. ஆன்மீக சிந்தனைகள் ஆன்மாவை சித்திக்க வைக்கக்கூடியது என்பதை நடைமுறை அனுபவமாக்கலாம். மனம் ஏற்கும் வாதமாக்க இயலாது என்பது பகவான் கண்ட உண்மை.

(தொடரும்)

ஓஜிஜிஜெஃ

முன்னுரை

ஸ்ரீ அரபிந்தோவின் ஆக்கங்களில் மீண்டும் மீண்டும் சில கருத்துகள் மின்னுகின்றன. 'மனிதன் இறைவனாதல்', 'வாழ்வனைத்தும் யோகம்', 'இழந்ததை மீட்டடைதல்', 'மறந்ததை அறிதல்', 'பார்வையை மாற்றுதல்' போன்ற கருத்துகளில் 'மரணத்தை வெல்லுதல்' அவருக்கு உவப்பான கருத்தாக இருந்திருக்க வேண்டும். இல்லையேல் தம் வாழ்நாளைல்லாம் காலதேவனை மாற்றிய சாவித்ரியின் கதையை காவியமாக எழுதிக் கொண்டிருந்திருக்கமாட்டார் என்னைக்கிறேன்.

சாவித்ரியைப் பெருங்காவியமாக எழுதுவதற்குப் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே ரூரூவின் கதையை 'காதலும் சாதலும்' (Love and Death) என்ற குறுங்காவியமாக தினமும் ஓரிரு மணி நேரம் செலவழித்து பதினான்கு நாட்களில் ஸ்ரீ அரபிந்தோ எழுதி முடித்தார். மேலிருந்து தானாக வந்ததை தம் கைகள் கொண்டு ஸ்ரீ அரபிந்தோ எழுதியவற்றில் முதல் ஆக்கம் இதுவே. காதலும், சாதலும் படைப்பிற்கு முந்தியவற்றை தம் மனத்தின் முயற்சியால் எழுதியதாக அவர் கூறுகிறார். பாரதவர்ஷத்தின் ஆன்மீக கருவூலத்திலிருக்கும் எண்ணற்ற அழியாப் பேரொளிச் சுடர்களில் ஒன்றை மனதால் வாழும் மேல்நாட்டினர் ஏற்கும் வகையில் தர அவர் மேற்கொண்ட முயற்சிகளில் இதுவும் ஒன்று.

குருக்ஷேத்ரப் போரைப் பற்றியும், அதற்கு முன்பும், பின்பும் நடந்தவற்றையும் 'ஜெய்' என்ற பெருங்காவியமாக கிருஷ்ண துவைபாயன வியாசர் எழுதினார். அதுவே நாம் 'மகாபாரதம்' என்று இன்றறி வது. பாரதத்தாய் பெருமகிழ்வுடன் அணிந்திருக்கும் இதிகாச மணி மகுடம் அதுவே.

மகாபாரதத்தின் முதல் பகுதியான ஆதி பர்வத்தின் ஆரம்ப அத்தியாயங்களிலேயே இளம் காதலர்களான ரூரு, பிரமத்வாராவின் கதை சில வரிகளில் குறிப்பிடப்படுகிறது. விதையில் விருட்சத்தையும், புள்ளியில் பிரம்மத்தையும், அந்தத்தில் அனந்தத்தையும், பகுதியில் முழுமையையும் காண வல்லவரான ஸ்ரீ அரபிந்தோ ரூருவைப் பற்றிய சிறு குறிப்பை குறுங்காவியமாக வளர்த்தி எழுதினார். மகாபாரதத்தில் சில வரிகளில் குறிப்பிடப்படும் சத்தியவான், சாவித்ரி கதையையும் இது போலத்தான் வளர்த்தி எழுதினார். மகாபாரதக் கதை எண்ணற்ற கதைகளைக் கொண்ட வாழ்க்கைமரம். ஒவ்வொரு கதையிலும் ஒரு ஞான விதை உள்ளது. ஒவ்வொரு ஞான விதையும் மகாபாரதமரம் போல வளரவல்லது. ஸ்ரீ அரபிந்தோவின் லைப் டிவைனிலுள்ள கருத்துகள் ஒவ்வொன்றும் ஒரு மகாபாரதக் கதையாக மாறவல்லது என்றெண்ணுகிறேன்.

பெண்தான் எப்போதும் ஆணுக்காக தியாகம் செய்கிறாள் என்பது பொதுவாக எல்லோரும் சாவித்ரியை முன்னிறுத்தி அறியும் உண்மை. எந்த உண்மைக்கும் மாற்றாக வேறொரு உண்மை உண்டு என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக ரூரூவின் கதை உள்ளது.

காதலும் சாதலும் குறுங்காவியத்தை ஆங்கில மூலத்தில் வாசிக்கும் போது ஸ்ரீ அரபிந்தோ பல மாற்றங்களை மேல்நாட்டினரை மனதில் கொண்டு செய்திருக்கிறார் என்பது புரியும். பிரமத்வாரா என்ற பெயரை ஆங்கில நாவிற்கு ஏற்றபடி பிரியம் வதா என்று மாற்றினார். காமதேவனை மேல்நாட்டு கியுபிட்டாக (Cupid) ஆகவும் சித்தரிக்கிறார். தர்மதேவனை கிரேக்க தேசத்து ஹேடிஸ (Hades) ஆகவும் காட்டுகிறார். முக்கிய நிகழ்ச்சிகளை ஓரிரு வார்த்தைகளில் குறிப்பால் உணர்த்தி முன்னகர்ந்து கொண்டே இருக்கிறார். புராண, இதிகாச நூல்களிலும், ஸ்ரீ அரபிந்தோவின் ஆன்மீக ஆக்கங்களிலும் நல்ல வாசிப்பு பயிற்சியும், ஜோப்பிய தொன்மங்கள் பற்றிய சிறிது அறிதலும் இருந்தால்தான் காதலும், சாதலும் வாசிப்பு சுவையுள்ளதாக இருக்கும்.

இதை மனதில் கொண்டு ரூரூ என்ற தலைப்பில் கதையை எழுதியுள்ளேன். பெரும்பாலும் ஸ்ரீ அரபிந்தோவின் காதலும் சாதலும் குறுங்காவியத்தை ஒட்டியே எழுதியுள்ளேன் என்றாலும் எனது ஆக்கம் மொழிபெயர்ப்பல்ல. வியாசபாரதம், தேவி பாகவதம், கருட புராணம் ஆகியவற்றிலிருந்தும் பொருத்தமான நிகழ்ச்சிகளை பொறுக்கி எடுத்து சேர்த்திருக்கிறேன். மகாபாரதத்தில் அழுது புலம்பும் எனிய வாலிபனாக சித்தரிக்கப்பட்ட ரூரூவை, மரணதேவனையே எதிர்கொள்ள முன்வரும் மாவீரனாக ஸ்ரீ அரபிந்தோ உயர்த்தினார். அவனுடைய மாற்றத்திற்கு காரணமானவள் ஒளிமயமான பெண்ணான பிரமத்வாரா.

ஸ்ரீ அரபிந்தோ லைப் டிவெனில் மரணம், ஆசை, இயலாமை என்ற தலைப்பில் ஓர் அத்தியாயத்தை எழுதியுள்ளார். மதர் ‘கல்வியைப் பற்றி’ என்ற நூலில் மரணத்தை வெல்லும் நான்கு உபாயங்கள் என்ற தலைப்பில் கட்டுரை எழுதியுள்ளார். லைப் டிவென் வெளியுரை என்ற நூலில் அமரவாழ்வு பற்றிய பல குறிப்புகள் உள்ளன. இவற்றையும் இக்குறுங்காவியத்தில் பொருத்தமான இடங்களில் பயன்படுத்தியிருக்கிறேன். நரகத்தைப் பற்றியும், நரக நதியான வைதரணி பற்றியும் நான் விரிவாக எழுதுவதைத் தவிர்த்து விட்டேன். என் ஆக்கத்தில் மகாபாரத மாந்தர்களும், வேதரிஷிகளும், புராண கடவுளரும் ஸ்ரீ அரபிந்தோவின் மொழியையே பேசுகின்றனர்.

அன்னையாவிந்தர் கடவில் நல்லோர் செலுத்தும் நங்கூமற்ற நாவாயின் மீது மோதும் பாரதப் பெருங்காற்றில் படபடக்கும் இளைய பாய்மரமாக தன்னை அடியேனறிவது இறைவனின் இனிய விருப்புறுதியன்றி வேறென்ன?

பிற்கு நல்வாழ்வுக்காக
தன் வாழ்வை அர்ப்பணம் செய்ய முன்வரும்
மகத்தான மனிதர்களுக்கு
இக்குறுங்காவியத்தை அர்ப்பணிக்கிறேன்.

- சமர்ப்பணன்

ஏஃஐ

1. பெருங்காதல் பெருவெளி

அதிகாலை ஆதவனின் பொன்னொளி மனதை மயக்கும் மலரோடு விளையாடுவதைப் போல, ரூரூ தன் இளம் காதலி பிரியம்வதாவோடு உறவாடிக் கொண்டிருந்தான். அந்த இளம் காதலர்கள் மாசற்ற காதலை சில நாட்களுக்கு முன்புதான் புதிதாகக் கண்டடைந்திருந்தனர்.

பொன்னொளியில் பிரகாசிக்கும் மரகதப்பாளங்களைப் போன்ற புலவெளியையும், இலைகளாலும், கனிகளாலும், மலர்களாலும், கிளிகளாலும் மறைக்கப்பட்ட கிளைகளைத் தாங்கும் மரங்களையும் கொண்ட கன்னிக்கானகத்தில் அக்காதலர்கள் தனித்திருந்தனர். தத்தம் குடில்களில் மணநாளை எதிர்நோக்கிக் காத்திருந்தனர்.

புதிதாகப் பூத்த தாமரை கன்னங்களையும், பனிதூங்கும் நீலமலர் கன்களையும் கொண்ட வெண்பளிங்குச் சிலையான பிரியம்வதாவின் மொட்டாக இருந்த இதயம் ரூரூவின் காதல் கதிரொளியால் இதழிதழாக அவிழ்ந்து விரிந்து இடைவிடாது மலர்ந்துக் கொண்டே இருந்தது. தேன் சுரக்கும் தாமரையை சுற்றி வந்து, ‘இத்தனை தேனும் எனக்கா!’ என வியந்து சிலிர்த்து இனப் நடனமாடும் வண்டாக ரூரூ மாறியிருந்தான். அவனுது ஆன்மாவிலிருந்து பெருகி வந்த தூயகாதலின் பேரோளி பிரியம்வதாவின் கன்களைக் கூச வைத்துக் கொண்டிருந்தது.

ரூரூவைப் பொறுத்தவரை பூமி என்பது பிரியம்வதா என்ற வெண்பெண்மலர் துயிலும் பட்டு மெத்தையாக மாறிவிட்டது. பிரியம்வதாவை பொறுத்தவரை அவளது மொத்த உலகமும் ரூரூவின் அணைப்பாக மாறிவிட்டது.

அனல் உமிழும் கதிரவனது சினத்திலிருந்து புதுவெண்முத்து மழையால் விடுவிக்கப்பட்டிருந்த அதிகாலை பூமாதேவி பச்சை புலவெளிகளைத் தன் சுவாசக்காற்றால் வருடினாள். மணம் வீசும் மலர்கள் அவளது விரிந்த மார்பகம் எங்கும் மலர்ந்தன. அன்னை என்றும் தன்னைக் காப்பாள் என்ற மாறாத நம்பிக்கையோடு, விளையாடுவதை நிறுத்த மறுக்கும் குழந்தையைப் போன்ற

வாழ்வை பூமாதேவியின் மென்மையான கரங்கள் தாலாட்டின். அவளது நிலங்களை ஆண்ட, எண்ணங்களால் மாசுபடாத அகத்தைக் கொண்ட, பேராசைத் தளைகளால் தடுக்கப்படாத இதயங்களைக் கொண்ட, சுவர்களற் சுதந்திரமான உயிரினங்கள் பெருங்கொடையென பரவிய புத்தொளிக்கு விழிகளால் மறுமொழி தந்தன.

எங்கும் உயிர்த்துடிப்புள்ள ஆண்தமும், தென்றலும், சுகந்தமும் மட்டுமே இருந்தன. பிரகாசமான ஒளிக்கதிர்களும், ஜீவமலர்களும், வனத்தின் வர்ணஜாலங்களும் காணபவரின் அகத்தையும், புறத்தையும் நிறைத்தன.

செழிப்பான பச்சைப் புல்வெளிகள், வயல்கள், தனித்திருக்கும் வளமான வனங்கள், தலையசைக்கும் உயரமான மரங்கள் காற்றோடு கூடி எழுப்பிய இன்னிசை, மனிதர்களின் சிந்தனைகளைச் செப்பனிட முயன்று கொண்டிருந்தது,

கவலையறியா கண்ணிந்திகள் கடலை நோக்கிப் பாய்ந்தோடன். எவரும் கண்டிராத மலை உச்சியை நோக்கி சிறகுகளை விரித்த பருந்து காற்றில் மிதந்து செல்வதைப் போல, அறியா தொலைதூர அழகிய நிலங்களை நோக்கி கவிஞர்களின் அகம் சொற்கிறகுகளை விரித்து கற்பனையில் மிதந்து சென்றன.

ஆண்தம் தானே விரும்பி உலகை நாடியது.

பிரியம் வதாவிற்கு பிடித்தமான கனிகளைச் சேகரித்துக் கொண்டு தன் குடில் நோக்கி வேகமாக நடந்து கொண்டிருந்தான் ரூரு.

‘ரூரு’ என்றழைத்த தன் அணுக்க தோழன் மித்ருவின் குரல் கேட்டு ரூரு திரும்பிப் பார்த்தான்.

‘உனக்காகத்தான் காத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். ஏழு நாட்களுக்கொரு முறை நாம் சந்தித்து கற்றவற்றைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் நானிது. எத்தனை வருடங்களாக இதைச் செய்து வருகிறோம்!’ என்றான் மித்ரு.

அதை மறந்து விட்டிருந்தான் ரூரு. ‘மணவிழா ஏற்பாடுகள் செய்யும் பணியின் பாரத்தால் வேறெதிலும் கவனம் செலுத்த முடியவில்லை’ என்றான்.

புன்னகைத்த மித்ரு ‘ஏழு ரிஷிகள் குழந்து நின்று ‘சதிபதி ஆவீர்’ என ஆசி கூறினால் முடிந்து விடும் எனிய மணவிழா ரிஷி குலத்தவருடையது. உன் பணியின் பாரத்தை நானும் அறிவேன்’ என்றான்.

‘ஓரு இளம் பெண்ணைப் பாதுகாக்கும் கடமையை அவள் தந்தை என்னிடம் தந்திருக்கிறார். அப்பணியைப் பிழையின்றிச் செய்ய வேண்டியுள்ளது’ என்றான் ரூரு.

‘ஆம். அருகிலிருந்து கவனமாக செய்ய வேண்டிய பணி’ என்றான் மித்ரு.

தோழன் தன்னை நகையாடுகிறான் என்றுணர்ந்த ரூருவின் முகத்தில் மெலிதான வெட்கம் எழுந்தது.

‘மித்ரு, கற்றதைப் பகிர்ந்து கொள்வதைச் சில நாட்களுக்கு நிறுத்தி வைப்போம்’ என்றான் ரூரு.

‘என் நிறுத்த வேண்டும்? நீ கற்றதை உனக்கு மனைவியாகப் போகும் பெண்ணோடு பகிர்ந்து கொள். நான் கற்றதை இந்த மண்ணோடும், மரங்களோடும், மிருகங்களோடும் பகிர்ந்து கொள்கிறேன்’ என்றான் மித்ரு.

‘நீ சினவயப்படுகிறாய்’ என்றான் ரூரு.

‘இல்லை நன்பா! இயற்கை அன்னையின் மடியில் வாழ்வ எத்தனை எத்தனை உயிர்த்துடிப்புடன் இருக்கிறது. அவளது ஆழ்மன இச்சை பெற்ற குழந்தையான வாழ்வ சக்தியால் நிரம்பி வழியும் எத்தனை உருவங்களைப் படைத்து விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறது. தன்னுணர்வுள்ள அவற்றோடு உறவாடுவது நான் பெற்ற நல்லுழு அல்லவா?’ என்றான் மித்ரு.

‘ஆம்’ என்ற ரூரு பொறுமையிழக்கத் தொடங்கினான்.

‘நெய்யிடுந்தோறும் அக்னி வளர்வது போல, உயிர்த்துடிப்புள்ள மண்ணோடும், மரங்களோடும், மிருகங்களோடும்

உரையாடும் போது அவை மேலும் மேலும் நமக்கு நெருக்கமாகின்றன. அது என் நண்பா?’ என்றான் மித்ரு.

‘இரு உருவங்கள் உறவாடும் போது தங்களிடம் இருக்கும் சக்தியை பரஸ்பரம் பரிமாறிக் கொள்கின்றன. எங்கெல்லாம் தருதலும் பெறுதலும் தொடர்ந்து நிகழ்கின்றனவோ, அவை நெருங்கி வருவது இயல்புதானே? நான் விடை பெறுகிறேன்’ என்றான் ரூரு.

சிரித்தான் மித்ரு. வழக்கமாகத் தன்னை வலிந்து குடிலுக்கு அழைக்கும் ரூரு, அழைக்காமல் விடைபெற்றதை எண்ணி மேலும் சிரித்தான்.

புதிய உறவின் வரவால் குடும்பமாக விரியப் போகும் ரூருவின் வாழ்வில் தான் மெல்ல விலக வேண்டிய பழைய உறவு என்பதை மித்ரு அறிவான்.

மித்ருவிடம் விடை பெற்று நடந்த ரூரு தன் அகத்திலும், புறத்திலும் அதிகாலை உலகில் அற்புத இனிமையை உணர்ந்தான். ஓய்வறியா உண்ணத்தை, கடலைச் சிறுகுளமென அறியவைக்கும் காதலை, விளக்கவொண்ணா அக்காதவின் இனிமையை, கட்டற்ற சாத்தியங்களைக் கொண்ட வாழ்வை தேவன் படைப்பதை உணர்ந்தான்.

விரிந்த வானத்திலிருந்த தன் கூட்டிற்குத் திரும்பும் ஒளிமயமான பறவை தன் இணையைத் தழுவிக் கொண்டு, அதன் லட்சியமே தன் லட்சியமாக உணர்வதைப் போல, பிரியம்வதாவின் இன்பத்தையே தன் இன்பமாக ரூரு உணர்த் தொடங்கியிருந்தான்.

மர்மங்கள் நிறைந்த மலைகளிலிருந்து கிளம்பி, புத்தம்புதிய கதிரொளி மழையில் நடனந்து, காட்டுக்களைகளின் வழியே பறந்து, புதிதாக கண்டறிந்த மரகத மஞ்சங்களில் தவழ்ந்து, தூங்கும் புலவெளி களின் மடிகளில் சுழன்று தாவும் குளிர்காற்றில் மிதந்து, பசுமையான இலைகளின் நடுவில் மறைந்திருக்கும் பல வண்ண மலர்களில் தேனுண்ண

வண்ணத்துப் பூச்சி வருவது போல, ரூரு பிரியம்வதாவைத் தேடி வந்தான்.

தன் குடிலின் வெளியே இருந்த மல்லிகைப் புதரருகே மலர் கொய்து கொண்டிருந்தாள் பிரியம்வதா. தென்றல் காற்றின் தாலாட்டில் தாமரை மொட்டுகள் மெல்ல அசைவதைப் போல, சுவாசக் காற்றில் அவளது வெண்மார்பகங்கள் மெல்ல அசைந்து கொண்டிருந்தன. பறிக்கப்படாத புதிய புஷ்பமாக நின்று கொண்டிருந்தவளின் வசீகரிக்கும் இனிமையில் மூழ்கியடியில் ரூரு அவளை நெருங்கினான்.

ஓடிலு

2. முள்ளகற்றும் மலர்

உதிர்ந்த இலைகளின் மீது ரூருவின் பாதங்கள் எழுப்பிய ஒலியைக் கேட்ட பிரியம்வதா திரும்பிப் பார்த்தான். அவளாருகில் வந்த ரூரு அவள் விழிகளை ஆர்வத்துடன் பார்த்தான்,

‘என் விழிகளில் என்ன காண்கிறீர்?’ என்று கேட்டாள் பிரியம்வதா.

‘உன் விழிகளில் என்னைக் காண்கிறேன். என்னில் உன்னைக் காண்கிறேன். என்னில் மட்டுமா உன்னைக் காண்கிறேன்? எங்கும், எதிலும் உன்னையே காண்கிறேன்’ என்றான் ரூரு.

‘எங்கும், எதிலும் ஒன்றையே கண்ட வேதரிஷிகளின் வழிவந்தவர் காதல்ரிஷியாக மாறினால் இப்படித்தான் எதிலும் பெண்ணையே காண்பார்!’ என்றான் பிரியம்வதா. பின் தன் முகத்தில் கடுமையை வரவழைத்துக் கொண்டு ‘பனிபொழியும் பின்னிரவில் என்னைப் பிரிந்து சென்றீர். அதிகாலையில் திரும்பி விட்டீர். வேறு பணி எதுவுமில்லையா?’ என்று கேட்டாள்.

‘உன் இனிமையில் தினைப்படுதே என் வாழ்வின் ஒரேப் பணி ஆகிவிட்டது’ என்றான் ரூரு.

‘இப்பணி என்று முடிவிற்கு வருமோ?’ என்றாள் பிரியம்வதா. திடுக்கிட்ட ரூரூ ‘இப்பணி முடிவடையக் கூடாது’ என்று முன்முனுத்தான்.

ரூரூவின் முகம் வாடியதையும் அவன் முன்முனுத்ததையும் கண்டு பிரியம்வதா ரூரூவின் கைகளைப் பற்றினாள்.

‘உன்னை அனுகுந்தோறும் ஆனந்தம் பொங்குகிறது. அதை இழந்துவிடக் கூடாதே என்ற அச்சமும் கூடவே எழுகிறது’ என்றான் ரூரூ.

பேச்சை மாற்ற விரும்பிய பிரியம்வதா, ‘என்னை முதன்முதலாகச் சந்தித்தது எத்தனை நாட்களுக்கு முன்பு?’ என்று கேட்டாள்.

‘நாட்களா? உன்னை பல பிறவிகளாக நான்றிவேன்’ என்றான் ரூரூ.

‘மலர்களில் கள்ளுண்ணை வரும் வண்டுகள் ரீங்காரமிடுவதைப் போல காதலியின் அன்பைப் பெறும் முயற்சியில் காவியம் கற்காத காதலனும்கூட கவி பாட ஆரம்பித்து விடுகிறான்’ என்று கூறிச் சிரித்தாள் பிரியம்வதா.

‘மலரில் சுரக்கும் வற்றாத தேனில் மூழ்கி தன்னை மாய்த்துக் கொள்ள துடிக்கும் காதல் வண்டு நான்’ என்றான் ரூரூ.

‘யவன பாணர்களின் காதல் பாடல்களைக் கேட்டுக் கேட்டு கற்பனையை முழு வாழ்வென கொள்கிறீர். கற்பனை நம் வாழ்வின் ஒரு சுவையான பகுதி மட்டுமே. இதயத்தின் ஆரவத்தழல் விண்ணனை ஏரிக்கலாம், மனப்பறவை கற்பனைவானில் சிறகுகளை விரிக்கலாம். ஆனால் நம் கால்கள் என்றும் மன மீது நின்றே ஆக வேண்டும். ‘காதல் உயிரைவிட உயர்ந்தது, காதலுக்காக மரணத்தைத் தழுவுவது, காதலின் வெற்றி பிரிதலில் இருக்கிறது’ என்பன போன்ற நடைமுறை சாத்தியில்லாதவற்றை நம்பத் துவங்கி விட்டார்கள். அன்பரே! தேனில் மூழ்கி மாண்ட எந்த வண்டையும் நான் கண்டதில்லை. தேனை உண்ணும் வண்டு, மலரின் பணியாளாக மகரந்தத்தை

ஏந்திப் பறக்க வேண்டும். அதுவே வண்டின் கடமை. எல்லா வண்டுகளும் தத்தம் கடமையைச் சரியாகவே செய்து வருகின்றன. மனிதர்கள்தான் கடமையை சரிவரச் செய்வதில்லை. செயலாற்றும் விருப்பமின்றி, வெற்றுக்கணவுகளில் வாழ்வது தமக்கு அழகல்ல’ என்றாள் பிரியவம்தா,

‘பிரியம்வதா! நீ என் காதலின் ஆழத்தை புரிந்து கொள்ள நாம் இன்னும் பல காலம் பழக வேண்டும். என் காதலை உன்னிடம் நான் சரியாக வெளிப்படுத்தவில்லை என்று நினைக்கிறேன். என் காதலின் மகத்துவத்தை வெளிப்படுத்தும் அளவிற்கு நம் மொழியில் வளமான சொற்கள் இல்லை’ என்றான் ரூரூ.

‘ஆயிரம் வருடங்களாக வளர்ந்து வரும் நம் மொழியை எந்த அளவு தாம் பயின்று உள்ளீர்? தமது இயலாமையை, பயிற்சியின்மையை, மொழியின் போதாமையாக அறிவிப்பது முறையல்லவே’ என்றாள் பிரியவம்தா.

‘அகத்தை வெளிப்படுத்தும் வல்லமை மொழிக்கு இல்லை’ என்றான் ரூரூ.

‘அது உமக்கு நிச்சயமாகத் தெரியுமா? அன்பரே! நாம் என்பது நம் முதாதையர்தானே? நம் சந்ததியினர் என்பது நாம்தானே? இதுவரையில் நம் முதாதையர் பெற்றதும், சேகரித்ததும் என்னவென்று தெரிந்தால்தானே நாம் எதைக் கடந்து செல்ல வேண்டும் என்பது தெரியவரும்? எதில் போதாமை உள்ளது, எந்த வல்லமையை மீறிச் செல்ல வேண்டும் என்பது தெரியவரும்? புதியதைக் காணும் சமயத்தில், அவற்றைப் புதிய வார்த்தைகளால் சிறைப்பிடிப்போம். புதியதை அறிய எது பழையது என்பதை முதலில் தெளிவாக அறிய வேண்டும்’ என்றாள் பிரியம்வதா.

காதல் கல்லாக இருந்த ரூரூவை சொல்லுளி கொண்டு பிரியம்வதா செதுக்கிய போதெல்லாம் ரூரூ ஆனந்தமே அடைந்தான். அவன் இன்னும் தன்னை எள்ளி நகையாட

வேண்டும், அவளிடம் தான் தோற்றுக் கொண்டே இருக்க வேண்டும் என்று ரூரூ விரும்பினான். அவன் விருப்பத்தைக் குறைவின்றி, இடைவிடாது நிறைவேற்றிக் கொண்டே இருந்தாள் பிரியம்வதா.

பிரியம்வதாவை ரூரூ சந்தித்து சில நாட்கள்தான் ஆகின்றன. சில தினங்களுக்குள் வாழ்வு எப்படி மாறிவிட்டது! பிரியம்வதாவை முதன்முதலாகச் சந்தித்த நிகழ்ச்சி ரூரூவின் மனதில் காட்சியாக எழுந்தது.

அன்று தன் தோழனின் குடில் தேடி புதிய பாதையில் சென்ற ரூரூ வழி தவறி விட்டான். வனத்தில் நெடுந்தூரம் நடந்தான் ரூரூ. ‘பாதையற்ற வனத்தில் வழி சொல்ல ஒருவருமில்லையா’ என ஏங்கியபடி நடந்த போது நதியிலிருந்து மண் குடம் ஒன்றில் நீரெடுத்துக் கொண்டிருந்த இளம் பெண்ணைக் கண்டான்.

பார்த்ததும் தெரிந்து கொண்டான் இவள் பிறவிதோறும் தன்னோடு பயணம் செய்பவள் என்பதை.

அவளை நோக்கி வேகமாக நடந்தபோது முள்ளொன்று பாதத்தில் தைத்தது. அவனது வலிகுரல் கேட்டு திரும்பியவள் தன் அகமறிந்து, புறமறியா ஆடவனின் விழிகளில் அணையா விளக்குகளைக் காண்டாள். மண் குடத்தை நீரில் மிதந்தோட விட்டுவிட்டு ரூரூவின் அருகில் ஓடி வந்தாள். அவனுடைய மான்குட்டி மண்குடத்தின் செல்திசையில் கரையில் ஓடியது.

அவனை அமரும்படி சைகை செய்தவள் அவன் பாதத்திலிருந்த முள்ளை ஆராய்ந்தாள். அருகிலிருந்த செடியொன்றிலிருந்து இலைகளைப் பறித்துக் கசக்கி சாரெடுத்தாள். அவன் பாதத்தைத் தன் மடியில் வைத்து முள்ளெடுத்து காயத்தில் சாற்றை பூசினாள். வலி குறைந்தது.

புன்னைக்கத்த ரூரூ ‘பெண்ணே! உன்னை நான் நன்கறிவேன். நீயும் என்னை அறிவாய். ஆனால் என் பெயரை நீ அறியமாட்டாய். உன் பெயரை நான்றிய மாட்டேன்’ என்றான்.

‘ஆம்’ என்றாள் அப்பெண்.

‘நான்முகனின் மனமகனான பிருகு மகரிஷியின் புதல்வர் சயவன ரிஷி. அவரது புதல்வர் பிரம்மதி ரிஷி. பிரம்மதி ரிஷியின் புதல்வன் ரூரூ. அவன் நானே. உனது பெயர் என்ன?’ என்று கேட்டான்.

‘என் பெயர் பிரமத்வாரா’ என்றாள் பெண்.

‘விந்தையான பெயர். கைவிடப்பட்டவள் என்று பொருள் வரும்படி என் உன் தந்தை உனக்குப் பெயரிட்டார்?’ என்று கேட்டான் ரூரூ.

‘அப்சரசான மேனகாவும். காந்தர்வ மன்னன் விஸ்வகஶவும் கொண்ட காதலின் விளைவு நான். காதலை மட்டுமே விரும்பிய என் தாயும், தந்தையும் என்னை வளர்க்க விரும்பவில்லை. என் மீது பேரன்பு கொண்ட என் தாய் மேனகா நான் பிறந்தவுடன் இக்கானகத்தில் ரிஷி ஸ்தூலகேசரின் குடிலுக்கு அருகே இருந்த அஸ்வதமரத்தடியில் என்னைப் போட்டுவிட்டுப் போய்விட்டார். கைவிடப்பட்ட குழந்தையை ஸ்தூலகேச ரிஷி எடுத்துத் தம் மகளாக வளர்த்து வருகிறார்’ என்றாள் பெண்.

‘பிரமத்வாரா என்று உன்னை என்னால் அழைக்க முடியவில்லை. என்னால் பிரியத்துடன் மட்டுமே உன்னைப் பற்றி நினைக்க முடிகிறது. நான் உன்னை பிரியம்வதா என்றழைக்கட்டுமா?’ என்று கேட்டான் ரூரூ.

‘உமது விருப்பம்’ என்றாள் பிரியம்வதா.

பின் திடாரென பீறிட்டு வந்த சினத்தோடு தன்னைத் தைத்த முள்ளிருந்த செடியைப் பார்த்தான். ஒரு கழியை எடுத்துச் செடியை ஓங்கி அடித்தான். செடியை வேரோடு பிடிங்க முயன்றான்.

‘என்ன இது?’ என்றாள் பிரியம்வதா.

‘ஒரு பிழையும் செய்யாத என்னை இச்செடி துன்புறுத்தியது, அதை வேரோடு வீழ்த்தி தண்டிப்பேன்’ என்றாள் ரூரூ.

‘குற்றத்திற்கு தீர்வு தண்டனை அல்ல’ என்றாள் பிரியம்வதா.

‘நல்லவன் நல்லவனாகவே இருக்கவும், தீயவன் செய்யும் தவற்றின் அளவைக் குறைக்கவும் தண்டனை உதவுகிறது’ என்றான் ரூரு.

‘அழிப்பதனாலோ, அச்சத்தினாலோ எதுவும் மாறுவதில்லை. மாற்ற நினைத்தால் நாம்தான் மாற வேண்டும்’ என்றாள் பிரியம்வதா.

‘என்னுள் எதை மாற்ற வேண்டும் என்கிறாய்?’ என்று கேட்டான் ரூரு.

‘தம் சினத்தை மாற்ற வேண்டும். உம் அகத்தில் அன்பு மட்டுமே இருக்க வேண்டும்’ என்று வேண்டினாள் பிரியம்வதா.

‘ரிஷிமைந்தனிடம் சினம் கூடாது என்கிறாய்!’ என்று வியந்த ரூரு. ‘என்னிடம் அன்பு இல்லை. உன்னிடம் உள்ள அன்பில் பாதியை எனக்குக் கொடு’ என்றான் விளையாட்டாக.

புன்னகைத்தாள் பிரியம்வதா.

தன்னைவிட்டு பெருமளவில் சினம் விலகுவதையும், அன்பு நிறைவதையும் ரூரு உணர்ந்தான், முள்ளகற்றிய மலர், தன்னிதயத்தை முள்ளகற்றப்பட்ட மலராக மாற்றுவதை உணர்ந்தான்.

‘பிரியம்வதா! உன்னை என்றும் நான் கைவிடமாட்டேன். என் பிரியத்தை ஏற்பாயா?’ என்று கேட்டான் ரூரு.

‘நான் தாய், தந்தையரால் கைவிடப்பட்டவள். தாமோ பிருகு மகரிஷியின் வழித்தோன்றல். தமது பிரியத்தை நான் ஏற்றாலும் ஏற்காவிட்டாலும் நடக்கப் போவது எதுவுமில்லை’ என்றாள் பிரியம்வதா.

‘உன் மனம் என்னை ஏற்றால் நான் உன்னை மணப்பேன்’ என்றான் ரூரு.

‘என்ன தவம் செய்தேனோ! ஆனால் நடன மங்கையின் மகளை மகரிஷியின் மகன் மனக்க சான்றோர் சம்மதியார். என் மறுபிறப்பில் மட்டுமே அது நிகழும் என மனம் என்னுகிறது’ என்றாள் பிரியம்வதா.

‘நாம் மனம் செய்து கொள்ளப் போவது உறுதி. நீ இல்லம் செல். அதற்கு முன் என் தோழன் மித்ர என்பவனின் குடிலுக்கு நீ அறிவாயானல் வழி சொல். நான் அவன் குடிலுக்கு வேறு வழியே சென்றிருக்கிறேன். இவ்வழி எனக்குப் புதிது’ என்றான் ரூரு.

மீண்டும் ரூருவை சந்திக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கை சிறிதுமின்றி ரூருவிற்கு வழிகாட்டி விடைபெற்றாள் பிரியம்வதா.

தோழனைச் சந்தித்த ரூரு பிரியம்வதாவைப் பற்றி அவனிடம் கூறினான். அன்றே பிரம்மதி ரிஷியிடம் தோழன் பேசினான்.

‘பிறப்பில் பிழை இருப்பினும், வளர்த்தவர் ஸ்தூலகேச ரிஷி அல்லவா? அவரது வளர்ப்பு மகள் அவரது உடலிலுதித்த மகளே ஆவாள். அவரது மகளை மணப்பது ரூரு பெறும் பெரும்பேறு!’ என்று கூறி மகளை ஆசிர்வதித்தார்.

‘பழுதற்ற செயலும், உயிருள்ள உணர்வும், என்னமற்ற மனமும் பெற்று ஆன்மாவால் வழி நடத்தப்படுவீராக’ என்று தன் மகளையும், மருகணையும் ரிஷி ஸ்தூலகேசர் வாழ்த்தினார்.

மங்கல மனநாளை ரிஷிகள் குறித்தனர்.

‘நானும், உன் தந்தையும் சென்று மகரிஷிகளை மன விழாவிற்கு அழைத்து வருகிறோம். நாங்கள் திரும்ப சிலநாட்கள் ஆகும். அதுவரை நீ பிரமத்வாராவை கவனமாக பார்த்து கொள் என்று ரிஷி ஸ்தூலகேசர் ரூருவிற்கு ஆணையிட்டு பின் ரிஷி பிரம்மதியோடு பிற சான்றோரை மனவிழாவிற்கு அழைத்துவரச் சென்றார். ரிஷிபத்தினியரும் உடன் சென்றனர்.

அந்த நாட்களில்தான் காதலர்கள் தம்மை மற்றவரிடம் கண்டறிய இடைவிடாது முயன்று கொண்டிருந்தனர். ரூரு தன் குடிலருகே கண்ணிக்கொரு குடிலமைத்தான். ஆனால், அவள் குடிலையே தன் குடிலாக எண்ணத் தொடங்கிவிட்டான்.

தானில்லையெனில் பிரகிருதி இருக்க இயலாதென அறிந்த புருஷனும், தானில்லையெனில் புருஷன் செயலாற்ற இயலாதென அறிந்த பிரகிருதியும் இடைவிடாது பிரபஞ்சத்தில் மோதிக் கொண்டேயிருக்கின்றனர். அம்முரணலைகளின்

மோதலில் சிதறி தோன்றிய சிறுதுளிகளான ரூருவும், பிரியம்வதாவும் முரண்களே வசீகிரிக்கும் வாழ்வாற்றலென்பதை மெல்ல மெல்ல அறிந்து கொண்டிருந்தனர்.

ஷஷை

3. அக்னிசாட்சி

கைவிடப்பட்டவளான பிரியம்வதாவின் ஒரே காவலனாக தன்னைத் தானே நியமித்துக் கொண்டுவிட்ட ரூரு அவளை ஒவ்வொரு கணமும் பாதுகாக்க முயன்றான். பிரியம்வதா நடக்கும்போது நச்சமுள் தைத்துவிடும் என்றான். மலர் கொய்யும்போது கத்தி விரல்களை வெட்டிவிடும் என்றஞ்சினான். அமுதாக்கும்போது அக்னி அங்கத்தைச் சுட்டுவிடுமென்றான்.

முதல் நாள் அதை இன்பமாக உணர்ந்த பிரியம்வதா, இரண்டாம் நாள் அதை சுமையாக உணர்ந்தாள். மூன்றாம் நாள் அது ரூருவின் அகச்சிக்கல் என்பதை புரிந்து கொண்டாள். தன் மண வாழ்வு சிறிக்க வேண்டுமானால் முதலில் ரூருவின் மரண அச்சத்தை விலக்க வேண்டும் என எண்ணினாள் பிரியம்வதா. அவளது அகமணைத்தும் அதை மட்டுமே சிந்திக்கத் தொடங்கியது.

தான் பொருளீட்ட இயலாதவன், பிறர் பொருளீட்ட வழி சொல்வான். சாதிக்காதவன் கூறும் வழி எவருக்கும் உதவாது. தான் பெறாத ஒன்றைப் பிறருக்கு தந்தவர் எவருமில்லை. தன்னைப் பாதுகாக்கும் வழியறியாத ரூரு, பிரியம்வதாவை பாதுகாக்கத் துவங்கினான். அவளது ஒவ்வொரு அசைவும் எச்சரிக்கையற்றதாகவே அவனுக்குத் தோன்றியது.

காதலுரை ஒன்றே அவனது கவனத்தை திசைத்திருப்ப வல்லதாக இருந்தது,

‘பிரியம்வதா, நேற்று பின்னிரவு வரை நான் உன்னோடு பேசிக் கொண்டிருந்தேன். என் உறக்கத்தையும் எடுத்துக் கொண்டு நீ உறங்க ஆரம்பித்தபின்னும் நான் உன்னை விட்டுப் பிரியவேயில்லை. உன்னருகே அமர்ந்து சொற்களற்ற மொழியால் மௌனமாக உன் ஆன்மாவோடு உரையாடிக்

கொண்டிருந்தேன். பிரம்ம முகூர்த்தத்தில் நீராடச் சென்றேன். நான் இப்போது உடனே உறங்க வேண்டும், அதற்கு உன் மடி வேண்டும்’ என்றான்.

‘என்ன இது? ஓயாமல் என்னோடு விளையாட நாளென்ன உமது பத்தினியா? அக்னிசாட்சியாக நீர் என்னை கரம் பிடித்தீரா?’ என்று செல்லமாக சினந்தாள் பிரியம்வதா.

‘நம் குலமூதாதையர் அக்னிதேவனின் சாட்சியை ஏற்பதில்லை. இதயத்தாமரையில் மறைந்திருக்கும் ஆண்மதேவனே எதற்கும் நமக்கு சாட்சியாவான்’ என்றான் ரூரு.

‘எனப்படி?’ என்று கேட்டாள் பிரியம்வதா.

தன்னைப் பெற்ற பழைய அன்னை தன்னிடம் சொன்ன பழைய நிகழ்ச்சியைத் தன்னை ஏற்ற புதிய அன்னையிடம் ரூரு சொல்லலானான்.

சரஸ்வதி நதிக்கரையில் பெருவேள்வி நடத்த ஆன்றோர்கள் கூடியிருந்தனர். வேள்வியின் தலைவனாக எந்த தேவனை நியமிப்பது என்ற கேள்வி எழுந்தது. தேவர்களில் எவன் உயர்ந்தவன்? படைக்கும் நான்முகனா? காக்கும் நாராயணனா? அழிக்கும் நுதல்விழியனா? முடிவிற்கு வரமுடியாத சத்சங்கம் தங்களில் ஞானத்தில் சிறந்தவரான பிருகு மகரிஷியிடம் விடை காணும் பொறுப்பை ஒப்படைத்தது.

தியானத்தில் அமர்ந்த பிருகு மகரிஷி எண்ணற்ற அகவுலகங்களின் வழியே பயணம் மேற்கொண்டார். உயர்மன உலகை அடைந்தார். கடவுளரின் அகந்தையைக் கணக்கிட திட்டமிட்டார்.

படைப்பவனான நான்முகனின் பிரம்மலோக வாயிலில் அன்னப்பறவை காவலிருந்தது. அதை அலட்சியப்படுத்திவிட்டு சரஸ்வதி யோடு சகித்திருந்த நான்முகனின் அந்தரங்க அறைக்குள் அனுமதியின்றி நுழைந்தார். பிருகு மகரிஷியின் அத்துழீறலால் பெருஞ்சினம் கொண்ட நான்முகன் அவரை வசை பாடியபின் தண்டிக்க முயன்றான்.

நான்முகனைத் தடுத்தாள் அவன் நாயகி சரஸ்வதி, ‘ஜெனே, மகரிஷியின் நாவில் நான் வசிக்கிறேன். உமது மானச புத்திரனைத் தாமே தண்டிக்கலாமா? புத்திரர்கள் பெற்றவர்களைத் தண்டிப்பது உலகில் உள்ளது. பெற்றவர்கள் புத்திரர்களைத் தண்டிப்பது நான் அறியாதது. அவரைத் தண்டிப்பது என்னைத் தண்டிப்பதாகும். என்னைத் தண்டிப்பது தங்களையே தண்டிப்பதாகும். மகரிஷியின் மீது சினம் கொண்டதற்கு மன்னிப்புக் கேளுங்கள்’ என்றாள் கலைமகள்.

நான்முகன், ‘தேவி, முறை தவறிய இந்த மானிடனிடம் மன்னிப்புக் கேட்க முடியாது’ என்றான்.

பிருகு மகரிஷி, ‘மூடனே! மனைவியின் நல்லுரையை கேட்க மறுத்த உன் பெருமைகள் அழியட்டும். மனைவி சொல்லே மந்திரம் என்ற வாக்கு மனிதர்கள் மனதில் தங்கட்டும். இனி உலகில் எவரும் உன்னைச் சிறப்பிக்க மாட்டார்கள்’ என்று நான்முகன் மீது தீச்சொல்லிட்டார்.

சரஸ்வதியை நோக்கி ‘அன்னையே! உன்னை நாடுபவர்கள் செல்லுமிடமெல்லாம் சிறப்புப் பெறுவார்கள்’ என்று வாழ்த்தினார்.

அதன்பின் அம்மையோடு கூத்தாடி அப்பன் களித்திருக்கும் கைலாய மலைக்குச் சென்றார். ஈசனின் அறைக்குள் அனுமதியின்றி நுழைய முயன்றார். வழிமறித்தான் நந்திதேவன். ‘மகரிஷியே, வேதநூல்களை மட்டுமே பயின்று, வாழ்விலிருந்து விலகி நின்றுவிட்டபடியால் உமக்கு இங்கிதமும், அறிவும் மங்கிவிட்டது. தேவனும், தேவியும் தனித்திருக்கும் வேளையிது. உம்மை உள்ளே அனுமதிக்க முடியாது’ என்று உறுமினான்.

‘நீ சேவகன். உன் தலைவனிடம் சென்று நான் வந்திருப்பதைச் சொல்’ என்று பணித்தார் பிருகு மகரிஷி.

தன் கழுத்தைச் சிலிர்த்து, நீண்டு வளைந்த கொம்புகளை ஆட்டி அச்சறுத்த முயன்றான் நந்திதேவன். ‘நானே அவன். என் வாக்கு அவன் வாக்கு. இங்கிருந்து இப்போதே செலக்’ என்று ஆணையிட்டான்.

‘தேவனைவிட மனிதன் உயர்ந்தவன் என்பதை அறியாமல் என்னை அச்சறுத்த நினைக்கும் மூடனே, இனி நீ என்றென்றும் மனிதர்களின் அறிவற்ற சேவகனாகவே இருப்பாய். மூடனை

பணியாளனாகக் கொள்ளும் தலைவன் முழுமூடனாவான், உன் தலைவனை இனி உலகம் லிங்கரூபநாகவே காண்ட்டும். அதுவன்றி வேறொரு உருவத்தை ஈசனென்று மனிதர்கள் அறியாதி ருப்பார்கள்’ என்று நுத்திவிழியோ ஆனுக்கு தீச்சொல்லிட்டார் பிருகு மகரிஷி.

அதைக் கேட்ட நாகங்களின் தலைவன் மகரிஷியை நோக்கி சினத்தோடு சீறினான். ‘நான் நினைத்தால் உமது குலத்தையே அழித்துவிட முடியும்’ என்றான்.

பிருகு மகரிஷி. ‘அதிகாரம் உள்ளவர் அருகில் இருக்கும் ஆணவத்தில் என்னை அவமதிக்கும் அரவமே, என் குலத்தவர்கள் உன் குலத்தை அழிப்பர்’ என்றார்.

அதன்பின் வைகுண்டம் சென்றார் பிருகு மகரிஷி. தன் னறையில் திருமகளின் மென்மடியில் துயில்வதால் உண்டான லயத்தில் திருமகள் தன்னை மறந்திருந்தாள். அழைத்தும் எழவில்லை என்பதால் நாராயணனை மார்பில் எட்டி உதைத்தார் பிருகு மகரிஷி. அப்பரிசில் பூர்வத்சன் கணவிழித்தான்.

மகரிஷியின் பாதங்களைப் பற்றிய தேவன் ‘மனித சுபாவம் அறிந்து எதையும் தாங்கும் என்னிதயம், தங்கள் பாதம் தந்த வலியை ஏற்கும் வலிமை கொண்டது. ஆனால் என் வலிமையான மார்பை மோதியதால் மலர் போன்ற மென்மையான தங்கள் பாதம் நொந்திருக்கும். உமக்கு வலி தந்த அடியேனை மன்னிப்பீராக’ என்றான். அம்மொழியால் மகரிஷி ‘நீயே எம் வேள்வியின் நாயகன்’ என்றார்.

ஆனால் அப்போது திருமகள் சினவயப்பட்டிருந்தாள். தன் கணவனை தன் கண்ணென்றிரே அவமதித்தவனை மன்னிக்க அப்பெண் முன் வரவில்லை. ‘வேதநூனம் பெற்ற கர்வத்தில் நானிருக்கும் இடத்தை எட்டி உதைத்தவனே! இனி வேதம் கற்கும் அந்தணர்கள் என் அருளின்றி வறுமையில் உழலட்டும். அவர்களை விட்டு வேதநூனம் விலக்கட்டும். எல்லா சத்தியங்களையும் வெறும் சடங்குகளாக பிராமணர்கள் அறியட்டும். வேள்வி நாயகனைக் கண்டறிய, சூழ்ச்சியை

கைக்கொண்ட அந்தனேனே! இனி சதிகளும், சூழ்சிகளுமே அந்தன அறமாகட்டும்' என்று தீச்சொல்லிட்டுவிட்டாள்.

'செல்வத்தின் தலைவி என்ற அகம்பாவத்தில் ஞானத்தை அவமதித்தவரே! உன் தீச்சொல்லையே உனக்கு எதிராக மாற்றுகிறேன். ஞானத்தை நாடுபவர்கள் இனி உன்னை வெறுக்கட்டும். உன்னைப் பெற்றவர்கள் அதைக் காத்துக் கொள்ள அந்தனர்களின் அறிவுரையையே நம்பி இருக்கட்டும்' என்று திருமகளைக் கடிந்துவிட்டு மனித உலகிற்கு மகரிஷி திரும்பினார்.

'ஒருவனது உத்தமச் செயல் உலகையே காக்கும். ஒருவனது அதமச் செயல் அவனினத்தையே அழிக்கும். எவரால் தமக்கு தீங்கு நேருமோ அவர் கையில் பொறுப்பை ஓப்படைத்தோமே' என்று அந்தன ஆன்றோர்கள் துயருற்றனர். ஆயினும் தேடலுக்கான விடை தற்காலிகமாக கிடைத்தது என்று அமைதி அடைந்தனர்.

வேள்வி சிறப்பாக நிறைவேறியது.

அந்த வேள்வியிலிருந்து ஓர் சுடரை எடுத்துச் சென்று தன் குடிலில் விளக்கேற்றினார் பிருகு மகரிஷி. 'நீ என்றும் அணையாத சத்திய விளக்காக இரு' என்று ஆசி கூறினார்.

'ஆணின் வாழ்வை அணையாவிளக்காக ஆக்குபவள் பெண்ணல்லவா?' என்றான் ஜோதியில் வாழும் அக்னிதேவன்.

அதை ஏற்ற பிருகு மகரிஷி புலோமா என்ற பேரழகியை திருமணம் செய்தார். அவர்களது இல்லற இன்பத்திற்குச் சாட்சியாக தாய்மைப் பேற்றை அடைந்தாள் புலோமா.

அவள் நிறைகுலியாக இருந்தபோது ஒருநாள் நீராட நதி நாடிச் சென்றார் பிருகு மகரிஷி.

வனத்தில் இரை தேடி அலையும் பசித்த மிருகம் போல வானத்தின் வழியே பருந்துருவத்தில் காற்றில் மிதந்து சென்று கொண்டிருந்த கந்தர்வன் ஒருவன். சாளரத்தின் வழியே புலோமாவைக் கண்டான். பேரழகியான அவள் தாய்மை பேற்றால் மேலும் பேரழகுடன் இருந்தாள். 'இப்பெண்ணை நான் முன்பே அறிவேனே' என்றெண்ணியவனாக மண்ணில் இறங்கி மானிட உருவம் கொண்டு புரவியில் பயணம்

செய்யும் படைவீரனாக பிருகு மகரிஷியின் குடில் புகுந்தான் கந்தர்வன்.

இல்லம் புகும் எவரும் அதிதியே என்ற எண்ணாம் கொண்டவள் புலோமா. மனிதர்களின் தராதரம் அறியாதவள். விருந்தினனின் வரவு கண்டு அகமகிழ்ந்த புலோமா சுவையான கிழங்குகளைச் சுட்டு தேனோடு அவனுக்குத் தந்தாள். அழிக்க வந்தவனை வரவேற்றி அமுது படைத்தாள்.

அவள் உள்ளே சென்றதும், அணையா விளக்கிலிருந்த அக்னிதேவனைப் பார்த்து கந்தர்வன் கேட்டான் 'உள்ளே சென்றவள் புலோமாதானா? நெடுநாட்களுக்கு முன்பு கானகத்தில் கண்ணியாக ஒரு தேவியைக் கண்டேன். கண்டதும் காதல் கொண்டேன். அவள் தந்தையிடம் மணம் புரிய சம்மதம் கேட்டேன். சம்மதித்துச் சில நாட்கள் கழித்து வா என்றான் அவள் தந்தை நான் மீண்டும் சென்றபோது 'என் மகள் வேறொருவனுக்கு மனைவியாகிவிட்டான்' என்று கூறி காதலில் திளைத்திருந்த எண்ணைத் துயரக் கடவில் தள்ளிவிட்டான். அவள் இருப்பிடத்தை கூற மறுத்துவிட்டான். அவளை உலகெங்கும் தேடிக் கொண்டிருக்கிறேன். நான் தேடுபவள் இவளென எண்ணுகிறேன். சத்திய விளக்கே! உண்மையைச் சொல். நான் மனைவியாக மனதில் ஏற்றவள் இவள்தானே?' என்று கேட்டான்.

என்ன மறுமொழி கூறுவது என்றறியாமல் திகைத்து நின்றான் அக்னிதேவன்.

'மெய் பேசும் நேரத்தில் மெளனமாக இருப்பது பொய்க்கு சமானம் என்பதை அறிந்தும் பேசாதிருப்பது அறமன்று அக்னிதேவனே! உன்னை நான் நம்புகிறேன். அவளால்ல இவள் என்று நீ கூறினால் இக்கணமே இக்குடிலை விட்டு நான் நீங்குவேன். அவளே இவள் என்றால் நான் இவளைச் சிறையெடுப்பேன். இவள் தந்தை தந்த வாக்கை இவள் காக்க வேண்டும்' என்றான் கந்தர்வன்.

மெய்யரைக்க வேண்டிய நேரத்தில் மெளனமாக இருப்பது மனிதமனத்தின் தன்னலமிக்க இழிவான சூழ்சி. மெய்யறிந்தும் பொய்யை மெய் போலச் சொல்வது இறைவனை அழிக்க

நினைக்கும் அசுரனின் முயற்சி. பொய் உரைத்தல் அனைத்துலகிலும் அறமற்ற செயல் என்று உணர்ந்த போதிலும் காமத்தோடு புலோமாவைக் கவர நினைக்கும் கந்தர்வணிடம் உண்மையைச் சொல்லுவது அழிவுக்கு வழி ஏற்படுத்துமே என்றெண்ணி மயங்கினான் அக்னிதேவன்.

இறுதியில் அறம் வென்றது.

‘அவளே இவள்’ என்றான் அக்னிதேவன். ‘முறையற்ற காமத்தால் களாங்கமுற்ற கந்தர்வணே, நீ இவளை மணக்க விரும்பியதும் இவள் தந்தை இவளை உனக்கு மணம் செய்விக்க சம்மதித்ததும் உண்மையே. ஆனால் இம்மாதரசி ஒருபோதும் உன்னை அறியமாட்டாள். இவள் தந்தையின் வாக்கையும் அறியமாட்டாள். உனக்கு வாக்கு தந்தபின், பிருகு மகரிஷிக்கு தன் மகளை மணம் செய்வித்தால் தனக்கு புகழ் வரும் என்றெண்ணி, தன்னைத் தேடி வந்த மகரிஷிக்கு இவளைத் தந்தான் இவள் தந்தை. இதில் இப்பெண்ணின் தவறு எதுவுமில்லை. உன்னால் இவளுக்கு ஆபத்து வரக்கூடிடும் என்றெண்ணியே இவள் இருப்பிடம் மனிதரறியா மந்தணமாக ஆக்கப்பட்டது. பிறன்மனை விழைதல் போழிவிற்கு அழைப்பு விடுவதாகும். மகரிஷி வருமுன்னே சென்று விடு’ என்று அக்னிதேவன் கூறினான்.

‘நண்பனே, உன் நல்லுரைக்கு நன்றி’ என்று கூறினான் கந்தர்வன்.

(தொடரும்)

(கதையை கால இடைவெளியின்றி தொடர்ந்து வாசிக்க விரும்பும் அன்பர்கள் cs@motherservice.net என்ற மின்னஞ்சல் முகவரி மூலம் தொடர்பு கொண்டால் முழு நாவலும் PDF வடிவத்தில் அனுப்பி வைக்கப்படும்.)

Published by Mr. P.V. Sankar on behalf of The Mother's Service Society, No. 5, Puduvai Sivam Street, Venkata Nagar, Puducherry - 605 011, Printed by Mr. S. Devanathan at Sakthi Offset Printers, No. 238, Lawspet Main Road, Pakkamudayanpet, Puducherry - 605 008, Published from Flat No. 11, 2nd Floor, Grace Apartments, No. 177, Pappammal Koil Street, Vaithikuppam, Puducherry - 605 012, Editor: Mr. N. Asokan, Secretary, The Mother's Service Society, No. 5, Puduvai Sivam Street, Venkata Nagar, Puducherry - 605 011.

உலகம் - மோட்சம் - பூர்வீ அரவிந்தம்

மேற்சொன்ன தலைப்பில் ஒரு நூலை நான் வெளியிட்டேன். அதன்பின் பெரு முயற்சி செய்து Outline of The Life Divine என்ற நூலை 10 ஆண்டுகளுக்குப்பின் எழுதினேன். ஒரு அன்பர் outline-ஐப் படித்துவிட்டு இதனுள் உள்ள எல்லா விஷயங்களும் உலகம் - மோட்சம் - பூர்வீ அரவிந்தத்தில் உள்ளன என்றார். உள்ளது என்பது உண்மை. ஆனால் தத்துவ விளக்கங்களைக் காண எனக்கு 10 ஆண்டுகளாயிற்று. இந்த அன்பர் உலகம் மோட்சம் பூர்வீ அரவிந்தம் என்ற நூலை தினமும் ஒரு முறை படிப்பார். இன்றுவரை பல ஆயிரம் முறைகள் படித்துவிட்டார். அவர் பெற்ற அனுபவங்கள் பல. கணவர் உடல் நலம் பாதிக்கப்பட்டு 75 வயதைக் கடந்தபின் ஏன் நான் இன்னும் உயிருடனிருக்க வேண்டும் என்றார். மனைவி அவரையும் படிக்கச் சொன்னார். மேலும் 5 ஆண்டுகள் உயிரோடிருந்தார். உடல் நலம் ஓரளவு சிறப்புற்றது. ஜீவனோடு படிப்பதால் நாம் படிக்கும் நாலுக்கு ஜீவன் வரும். ஒரு செயலில் ஜீவனிருந்தால், அதனுடன் தொடர்புள்ள அனைவருக்கும் அனைத்துப் பொருள்கள்கும் ஜீவன் வரும். மனிதன் முக்கியம். அவன் நோக்கம் முக்கியம். ஜீவன் முக்கியம். ஜீவனற்று சப்பென இருந்தால், ஆயுள் குறைவு. ஜீவன் ஆர்வத்தால் எழும். ஆன்மீக ஆர்வத்திற்கு எப்பொழுதும் ஜீவனுண்டு.

மனிதன்

உலகில் தலைசிறந்த ஜீவன் மனிதன். பயம் உள்ளவரை ஒருவன் மனிதனாக முடியாது என்பது அன்னை. ஆசை, கர்வம், ஜயம் போன்றவை தாழ்ந்த மனிதனுக்குரியவை. பற்றற்ற நிலை, அடக்கம், நம்பிக்கை உயர்ந்த மனித குணங்கள். தாழ்ந்ததோ, உயர்ந்ததோ அவை மனித மனநிலைகள். நாம் பூமியிலிருந்து சந்திரனைக் காண்கிறோம். வானவெளி வீரர்கள் சந்திரனை அடைந்து அங்கு நடமாடினர். அவர்கள் சந்திரனை அறிவதுபோல் நாமறிய முடியாது அன்னையை நாம் - மனித மனநிலையால் - அறிவது நாம் சந்திரனை அறிவது போலாகும். மனித நிலையில் உள்ளவரை அன்னையை அறிய முடியாது என்றால், பூரண யோகத்தை மனிதனால் செய்ய முடியுமா? பகவான் உடனிருந்த சம்பக்லாலை, இடைவிடாத நினைவுக்கு பிரார்த்தனை செய்யச் சொன்னார். மேல்மனத்தில் வாழ்பவன் மனிதன் - உள்மனம் சூட்சமானது - மேல்மனம் புறமானால், உள்மனம் அகம். சத்திய ஜீவியம் புறமானால் - காரண லோகம் - அதன் அகம் சக்சிதானந்தம் - மேல்மனம், உள்மனம், அடிமனம், ஆழ்மனம் கடந்த நிலையில் சத்திய ஜீவியம் செயல்படுகிறது. அங்குள்ளவன் சத்திய ஜீவன். மனித மனநிலைக்கும், அன்னையை அறிவதற்கும், பூரண யோகப் பயிற்சிக்கும் தொடர்பில்லை. அன்பனாகி, சாதகனாகி, பூரணயோகம் பயில பயம் அழிந்து, சமர்ப்பணம், இடையறாத நினைவு நிலைக்க வேண்டும்.

